

COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS

Sessió de 21 de gener de 2020

ACTA

A la Sala Lluís Companys de la Casa Consistorial de la casa de la ciutat, el 21 de gener de 2020, s'hi reuneix la COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS en sessió ordinària, sota la presidència de la Ima. Sra. Regidora Laura Pérez Castaño. Hi concorren les Ims. Sres. i els Ims. Srs.: Margarita Marí-Klose, Lucía Martín González, Gemma Tarafa Orpinell, Joan Subirats Humet, David Escudé Rodríguez, Francesc Xavier Marcé Carol, Montserrat Benedí i Altés, Eva Baró i Ramos, Elisenda Alamany i Gutiérrez, Gemma Sendra i Planas, Neus Munté i Fernández, Ferran Mascarell i Canalda, Maria Magdalena Barceló Vereja, Oscar Ramírez Lara i Eva Parera Escrichs, assistits per l'assessora jurídica, la Sra. Teresa Ordóñez Rivero, que actua per delegació del secretari general i que certifica.

També hi són presents: la Ima. Sra. Francina Vila i Valls, l'Im. Sr. Max Zañartu i Plaza, la Sra. María Truñó Salvadó, comissionada d'Educació, i la Sra. Sonia Fuertes Ledesma, comissionada d'Acció Social.

S'obre la sessió a les 09.40 h.

La Sra. PÉREZ envia una abraçada al treballador municipal que ahir a la tarda va ser greument ferit quan sortia de la feina i a la seva família. Informa que s'han activat els serveis d'emergència per acompanyament a l'equip i manifesta el desig que, després d'una nit amb una valoració positiva dins la gravetat, es recuperi aviat i de la millor manera possible.

La Sra. BENEDÍ se suma, en nom del seu grup, als desitjos que el treballador ferit es recuperi aviat i posa de manifest una qüestió d'ordre: el seu grup retira el prec corresponent al punt 11 de l'ordre del dia, sobre el 75è aniversari de l'alliberament dels camps d'extermini nazi i sobre les *Stolpersteine*.

La Sra. PÉREZ comenta que el punt 7 (proposició del Grup de JxCat) també es retira, i pregunta si hi ha consens per avançar-ho tot a la part informativa per tal que el tinent d'alcaldia, Sr. Subirats, que ha de marxar d'aquí a mitja hora per un viatge oficial, hi pugui ser.

La Sra. BENEDÍ explica que, per les inclemències del temps, la regidora Gemma Sendra, responsable de cultura d'ERC, tampoc no hi ha arribat, de manera que a aquest grup no li aniria gaire bé tractar-la abans, tot i que si hi ha majoria, s'hi adapta.

La Sra. PÉREZ diu que, en aquest cas, l'ordre queda tal com està i, per tant, tot seguit es tractarà la part informativa.

I) Aprovació de l'acta de la sessió anterior. S'aprova.

II) Part Informativa

a) *Despatx d'ofici*

En compliment de l'article 63.1 del Reglament Orgànic Municipal, es comuniquen les resolucions següents:

1. – (20172036) De la gerent municipal, de 20 de desembre de 2019, que prorroga, de mutu acord, el contracte de la gestió i explotació dels serveis esportius de la pista poliesportiva municipal Josep Comellas, ubicat al carrer Neptú, 6-12 adjudicat a Fundación Marcet.

2. – (0639/19) De la gerent d'Àrea de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat, de 2 de desembre de 2019, que modifica el contracte i amplia l'autorització i disposició de la despesa del contracte relatiu a la gestió de les inscripcions, la producció, la direcció tècnica, la regidoria dels tallers, actes i activitats, així com el subministrament, adequació, muntatge d'infraestructures, mitjançant arrendament per la Trobada d'Entitats BCN Ciutat diversa del Consell Municipal d'Immigració de Barcelona adjudicat a Airun Serveis Culturals, SL, per a l'exercici 2019, i per un import de 12.829,33 euros (IVA inclòs).

3. – (20191021) Del gerent del districte de Sant Martí, de 3 de desembre de 2019, que reajusta les anualitats de l'autorització i disposició de la despesa del contracte relatiu al servei d'informació a la 2a planta del Piramidon adjudicat a Tasca Serveis d'Animació, SL., per un import de 0,00 euros.

4. – (s/n) De la gerent de l'Àrea de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat, de 10 de desembre de 2019, que adjudica a Spora Sinergies SCCL el contracte relatiu a l'avaluació de la Mesura de Govern Bcn Ciutat de Drets, per als exercicis 2019-2020 i per un import de 12.384,35 euros.

5. – (20190516) Del gerent de l'Àrea de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI, de 12 de desembre de 2019, que adjudica a Bru Lain Escandell el contracte relatiu als serveis tècnics revista Barcelona Societat 24-25-26-27, per als exercicis 2019-2020 i per un import de 18.091,92 euros (IVA inclòs)

6. – (20170239) Del gerent de l'Àrea de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI, de 12 de desembre de 2019, que prorroga de mutu acord la vigència del contracte relatiu al desenvolupament de diversos projectes europeus (lot 2) per a l'exercici 2020 i per un import de 6.278,01 euros (IVA inclòs)

7. – (2019508) Del gerent de l'Àrea de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI, de 13 de desembre de 2019, que inicia expedient, declara la urgència, aprova

el plec de clàusules i autoritza la despesa del contracte relatiu a la gestió dels processos d'homologació, preinscripcions i avaluació de les activitats i de suport en la tramitació de sol·licituds d'ajuts de la Campanya de Vacances d'Estiu, per als exercicis 2019-2020 i per un import de 89.438,89 euros (IVA inclòs).

8. – (190400093) De la gerent municipal, de 17 de desembre de 2019, que inicia expedient, aprova el plec de clàusules i autoritza la despesa del contracte relatiu al servei de dinamització esportiva de l'Espai Esportiu Urbà de la Bederrida situat al carrer de Martí i Franquès, s/n del districte de les Corts, per als exercicis 2020-2021, i per un import de 44.795,60 euros (IVA inclòs).

9. – (20190325) Del gerent de l'Àrea de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI, de 16 de desembre de 2019, que declara desert el contracte relatiu als processos d'homologació, preinscripció i avaluació de les activitats i de suport en la tramitació de sol·licituds d'ajuts de la campanya de vacances d'estiu a Gent Gran, per als exercicis 2019-2020 i per un import de 89.438,89 euros.

10. – (s/n) De la gerent d'Àrea de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat, de 28 de novembre de 2019, que allibera la quantitat de 5.215,97 euros (IVA inclòs) en concepte de baixa en la licitació del contracte relatiu al servei d'assessorament i representació jurídics especialitzats de la Unitat Municipal contra el Tràfic d'Éssers Humans adjudicat a la Fundació Surt, Fundació de Dones, per als exercicis 2019-2020.

11. – (20162157) De la gerent del districte de Gràcia, de 28 de novembre de 2019, que cancel·la i/o retorna a la Fundació Pere Tarrés la garantia definitiva de 8.849,86 euros constituïda per respondre del compliment de prestació del servei de l'espai de gent gran a La Violeta i la dinamització del programa de gent gran del districte de Gràcia, atès que s'ha complert satisfactòriament el contracte i vençut el termini de garantia.

12. – (2075/2015) De la gerent del districte de Sant Andreu, de 29 de novembre de 2019, que cancel·la i/o retorna a la Fundació Pere Tarrés la garantia definitiva d'import 6.072,05 euros constituïda per respondre del compliment del servei de suport a la gestió del casal de barri Congrès-Indians, atès que s'ha complert satisfactòriament el contracte i vençut el termini de garantia.

13. – (3506/2017) De la gerent del districte de Sant Andreu, de 29 de novembre de 2019, que cancel·la i/o retorna a Serveis, Obres i Manteniment, SL. la garantia definitiva de 19.663,48 euros constituïda per respondre del compliment de la instal·lació de 2 pistes de bàsquet, coberta i edifici de vestidors no permanents, al passeig de Torras i Bages, 170-172 del districte de Sant Andreu, atès que s'ha complert satisfactòriament el contracte i vençut el termini de garantia.

14. – (17010243) De la gerent municipal, de 2 de desembre de 2019, que prorroga per un període comprès des de l'1 de gener de 2020 fins al 31 de desembre de 2020, el contracte relatiu a la gestió del casal de barri Trinitat Nova adjudicat a UTE Gestió Casal del Barri TN, per un import de 146.844,08 euros (IVA inclòs).

15. – (2169/2019) De la gerent del districte de Sant Andreu, de 5 de desembre de 2019, que adjudica a Samuel Aranda Millan el contracte relatiu al Comissariat calidoscopi cultural 2020, per als exercicis 2019-2020, i per un import de 6.050,00 euros (IVA inclòs).

16. – (2018/53) De la gerent municipal, de 12 de desembre de 2019, que prorroga el contracte relatiu al servei d'assistència tècnica per a la revisió d'informes i documentació justificativa de projecte presentats a la convocatòria de subvencions de cooperació per a la justícia global, per a l'exercici 2020 i per un import de 82.401,00 euros (IVA inclòs)

17. – (s/n) De la gerent municipal, de 12 de desembre de 2019, que inicia expedient, aprova el plec de clàusules i autoritza la despesa del contracte relatiu a la gestió del projecte Associa't, per als exercicis 2020-2022 i per un import de 239.289,48 euros (IVA inclòs)

18. – (19010014) Del gerent del districte de Nou Barris, de 20 de desembre de 2019, que aprova el reajustament de les anualitats del contracte relatiu al reajustament Suport Entitat certificat 2020, per als exercicis 2019-2020 i per un import de 0,00 euros.

19. – (20171060) De la gerent municipal, de 22 de desembre de 2019, que prorroga per un període comprès de l'1/1/20 fins al 31/3/20 el contracte relatiu a la dinamització sociocultural del centre cívic Can Felipa adjudicat a Progress Projectes i Gestió de Serveis Socials, SA., i per un import de 60.453,04 euros (IVA inclòs).

20. – (0553/19) De la gerent d'Àrea de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat, de 2 de desembre de 2019, que reajusta les anualitats de l'autorització i disposició de la despesa del contracte relatiu al servei de vigilància i seguretat de les dependències del Servei d'Atenció a Immigrants, Emigrants i Refugiats, (SAIER) adjudicat a IB2 Seguretat Catalunya, SL., per als exercicis 2019-2020, i per un import de 0,00 euros.

Acords de la Comissió de Govern de 12 de desembre de 2019

21. – (20190362) INICIAR l'expedient per a la contractació que té per objecte el subministrament de mobiliari de reposició i nova instal·lació per als equipaments dependents de la Gerència de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI de l'Ajuntament de Barcelona, amb mesures de contractació pública sostenible, d'acord amb les previsions del plec de prescripcions tècniques, mitjançant tramitació ordinària, amb la utilització del procediment obert, i amb un valor estimat del contracte d'1.561.829,02 euros i un pressupost de 590.566,60 euros, IVA inclòs. APROVAR les actuacions preparatòries efectuades, el plec de clàusules administratives particulars i el plec de prescripcions tècniques reguladors del contracte. CONVOCAR la licitació per a la seva adjudicació. AUTORITZAR la despesa de 590.566,60 euros, IVA inclòs, al tipus del 21%, amb càrrec a l'aplicació pressupostària 0201 63501 92011 del pressupost de 2020, condicionats a l'existència de crèdit

adequat i suficient. DONAR compte d'aquest acord a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

22. – (20189201) MODIFICAR el contracte 17006723-003, que té per objecte la Gestió i dinamització dels Espais i Casals de Gent Gran del Districte de l'Eixample, amb motiu de l'endarreriment en la posada en marxa de l'Espai de Gent Gran Transformadors i Germanetes, d'acord amb la clàusula 20 del plec de clàusules administratives on es preveu la modificació del contracte, i de conformitat amb l'article 105.1 del Text Refós de la Llei de contractes del sector públic, per un import de 138.889,96 euros, IVA inclòs. ALLIBERAR la disposició de la despesa per un import de 138.889,96 euros, amb càrrec a la partida 22719/23231/0602 dels pressupostos 2019-2020 amb el següent desglossament: 69.999,30 euros, IVA inclòs per l'any 2019 i 68.890,66 euros, IVA inclòs per l'any 2020. ALLIBERAR l'autorització de la despesa per un import de 138.889,96 euros, amb càrrec a la partida 22719/23231/0602 dels pressupostos 2019-2020 amb el següent desglossament: 69.999,30 euros, IVA inclòs per l'any 2019 i 68.890,66 euros, IVA inclòs per l'any 2020. REQUERIR l'adjudicatari Associació Esportiva de l'Eixample de Barcelona, amb NIF G08943813, per tal que, en el termini màxim de 15 dies hàbils següents a la recepció d'aquesta notificació, comparegui per a formalitzar la modificació del contracte a les dependències del Departament de Recursos Interns del Districte de l'Eixample. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

23. – (20181000) PRORROGAR per un període comprès des del 01.01.2020 fins al 31.12.2020, el contracte 17004085-001 que té per objecte el servei de prevenció i convivència a la Franja Besòs, adjudicat a la Fundació Pere Tarrés, amb NIF R5800395E, per un import total de 250.815,59 euros (IVA inclòs), d'acord amb els informes i documentació que consta en l'expedient; AUTORITZAR i DISPOSAR la despesa de l'esmentat contracte per un import de 250.815,59 euros, IVA inclòs, amb càrrec a la partida i pressupost amb el desglossament següent: un import (IVA inclòs) de 250.815,59 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22610/92414 0610, condicionat a l'existència de crèdit adequat i suficient en el pressupost de l'exercici; REQUERIR l'adjudicatari per tal que comparegui a les dependències del Districte de Sant Martí per a la seva formalització en el termini de 15 dies hàbils, a comptar des de la recepció de la notificació; DONAR compte d'aquesta resolució a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

24. – (50000/2017) PRORROGAR de l'1 de gener de 2020 al 31 de desembre de 2020, el contracte que té per objecte la gestió, dinamització i coordinació del centre cívic Sarrià, adjudicat a l'empres QSL Serveis Culturals, SL, amb NIF B60641925, per un import total de 259.885,00 euros (exempt d'IVA), d'acord amb els informes i documentació que consta en l'expedient. AUTORITZAR I DISPOSAR la despesa de l'esmentat contracte per un import de 259.885,00 euros, exempt d'IVA, amb càrrec a la partida i pressupost amb el desglossament següent: un import de 259.885,00 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/48998/33711 0605, condicionat a l'existència de crèdit adequat i suficient en el pressupost de l'exercici. REQUERIR l'adjudicatari per tal que, en el termini màxim de 15 dies hàbils següents a la recepció d'aquesta notificació, comparegui per formalitzar la pròrroga

del contracte a les dependències del Districte de Sarrià-Sant Gervasi, carrer Anglí 31 planta primera. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Social, Cultura i Esports.

25. – (50007/2017) PRORROGAR de l'1 de gener de 2020 al 31 de desembre de 2020, el contracte que té per objecte la gestió, dinamització i coordinació del centre cívic Can Castelló, casal de gent gran Can Castelló, casal de gent gran Can Fàbregas i casal de gent gran Sant Ildefons, adjudicat a l'empresa Esport 3 Serveis Alternatius, SL, amb NIF B62068713, per un import total de 420.194,17 euros (exempt d'IVA), d'acord amb els informes i documentació que consta en l'expedient. AUTORITZAR I DISPOSAR la despesa de l'esmentat contracte per un import de 420.194,17 euros, exempt d'IVA, amb càrrec a la partida i pressupost amb el desglossament següent: un import de 420.194,17 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/48998/23232 0605, condicionat a l'existència de crèdit adequat i suficient en el pressupost de l'exercici. REQUERIR l'adjudicatari per tal que, en el termini màxim de 15 dies hàbils següents a la recepció d'aquesta notificació, comparegui per formalitzar la pròrroga del contracte a les dependències del Districte de Sarrià-Sant Gervasi, carrer Anglí 31 planta primera. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Social, Cultura i Esports.

26. – (500007/2017) PRORROGAR de l'1 de gener de 2020 al 31 de desembre de 2020, el contracte que té per objecte la gestió, dinamització i coordinació del centre cívic Vil.la Florida, adjudicat a l'empres QSL Serveis Culturals, SL, amb NIF B60641925, per un import total de 245.345,00 euros (exempt d'IVA), d'acord amb els informes i documentació que consta en l'expedient. AUTORITZAR I DISPOSAR la despesa de l'esmentat contracte per un import de 245.345,00 euros, exempt d'IVA, amb càrrec a la partida i pressupost amb el desglossament següent: un import de 245.345,00 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/48998/33711 0605, condicionat a l'existència de crèdit adequat i suficient en el pressupost de l'exercici. REQUERIR l'adjudicatari per tal que, en el termini màxim de 15 dies hàbils següents a la recepció d'aquesta notificació, comparegui per formalitzar la pròrroga del contracte a les dependències del Districte de Sarrià-Sant Gervasi, carrer Anglí 31 planta primera. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Social, Cultura i Esports.

Acords de la Comissió de Govern de 19 de desembre de 2019

27. – (20180259) PRORROGAR, de mutu acord, el termini de vigència del contracte que té per objecte la gestió i desenvolupament del projecte VinclesBcn i el subministrament de 2.000 tauletes, servei de manteniment de 3.000 tauletes i 3.000 connexions a internet, durant el termini comprès entre els dies 1 de gener de 2020 i 30 de juny de 2020, d'acord amb el que estableix la clàusula 3 del plec de clàusules administratives particulars, i atesa la conformitat del contractista, d'acord amb el que estableixen els articles 29 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les Directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23 / UE i 2014/24 / UE, de 26 de febrer de 2014. AUTORITZAR I DISPOSAR, a favor de l'UTE TUNSTALL TELEVIDA – VODAFONE – SALTÓ, amb CIF U-67369173, la despesa de 961.069,92 euros, inclòs el 10% i el 21% d'IVA segons la prestació, del 21% en el cas de subministrament de tauletes i amb el

manteniment dels preus unitaris fixats en l'adjudicació del contracte, dels quals 929.125,92 euros amb càrrec a la partida 0201 22719 23033 i 31.944,00 euros amb càrrec a la partida 0201 63622 23033 de l'exercici de l'any 2020 condicionada a l'existència de crèdit adequat i suficient en els pressupostos corresponents. REQUERIR l'adjudicatari per tal que, en el termini màxim de 15 dies hàbils següents a la recepció d'aquesta notificació, comparegui per formalitzar la pròrroga del contracte a les dependències del Departament de Serveis Jurídics de l'Àrea de Drets Socials (passeig de Sant Joan núm. 75 9è). DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

28. – (17001408 (2054/2017)) PRORROGAR per un període comprès des del 01.01.2020 fins al 31.12.2020, el contracte 17001408-001 que té per objecte els serveis de lleure infantil barris franja Besòs, adjudicat a l'empresa Calaix de Cultura SL, amb NIF B63033740, per un import total de 154.361,61 euros (IVA inclòs), d'acord amb els informes i documentació que consta en l'expedient. AUTORITZAR i DISPOSAR la despesa de l'esmentat contracte per un import de 154.361,61 euros, IVA inclòs, amb càrrec a l'exercici 2020 i amb càrrec a la partida i pressupost amb el desglossament següent: un import net de 140.328,74 euros i import IVA de 14.032,87 amb tipus impositiu 10% a l'aplicació pressupostària D/22719/23212 0609, condicionat a l'existència de crèdit adequat i suficient del pressupost 2020. REQUERIR l'adjudicatari per tal que formalitzi el contracte en el termini de 15 dies hàbils, a comptar des de la recepció de la notificació. DONAR compte d'aquesta resolució a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

29. – (20169204) ACORDAR la continuïtat del servei del contracte número 15C00020, que té per objecte la Gestió i explotació del centre cívic i Casal infantil Cotxeres Borrell i l'Auditori de Calàbria, 66, de l'1 de gener al 31 de març del 2020, per un import de 77.597,04 euros, d'acord amb l'art 235 a) del ROAS, article 29.4 5è paràgraf i article 288 a) de la Llei 9/2017 de Contractes del Sector Públic i el plec de clàusules administratives, segons informes adjunts. AUTORITZAR I DISPOSAR l'import de 77.597,04 euros a favor de Transit Projectes, NIF B59489351, adjudicatària del contracte, amb càrrec a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/0602/48998/33711 en aquest mateix document. REQUERIR l'adjudicatari per tal que, en el termini màxim de 15 dies hàbils següents a la recepció d'aquesta notificació, comparegui per formalitzar la continuïtat del contracte a les dependències del Departament de Recursos Interns. DESIGNAR com a responsable la Sra. Maribel Ujeda. DONAR-NE COMPTE a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

30. – (20169203) ACORDAR la continuïtat del servei del contracte número 15C00024, que té per objecte la Gestió i explotació del centre cívic i casal infantil de la Sagrada Família, de l'1 de gener al 31 de març de 2020, per un import de 93.774 euros, d'acord amb l'art 235 a) del ROAS, article 29.4 5è paràgraf i article 288 a) de la Llei 9/2017 de Contractes del Sector Públic i el plec de clàusules administratives, segons informes adjunts. AUTORITZAR I DISPOSAR l'import de 93.774 euros a favor de INCOOP, SCCL, NIF F60137411, adjudicatària del contracte, amb càrrec a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/0602/48998/33711.

REQUERIR l'adjudicatari per tal que, en el termini màxim de 15 dies hàbils següents a la recepció d'aquesta notificació, comparegui per formalitzar la continuïtat del contracte a les dependències del Departament de Recursos Interns. DESIGNAR com a responsable la Sra. Maribel Ujeda. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

31. – (20209201) ADJUDICAR el contracte núm. 19C00018, que té per objecte la Gestió i dinamització CC Casa Elizalde, ubicats al carrer València, 302 del Districte de l'Eixample, per un import de 408.697,13 euros, exempt d'IVA, de conformitat amb la proposta de valoració i classificació continguda en l'expedient a Calaix de Cultura, SL, amb NIF B-63033740, i d'acord amb la seva proposició, en ser considerada l'oferta més avantatjosa. DISPOSAR a favor de l'adjudicatari l'esmentada quantitat amb el següent desglossament: un import de 188.564,11 euros amb càrrec al pressupost de l'any 2020 i un import de 220.133,02 euros al de l'any 2021, ambdós a l'aplicació pressupostària D/48998/33711/0602, condicionat a l'existència de crèdit adequat i suficient en els pressupostos esmentats. REQUERIR l'adjudicatari per tal que, en el termini màxim de 15 dies hàbils següents a la recepció de la notificació de l'adjudicació, comparegui per formalitzar el contracte a les dependències Dept. Recursos Interns. DESIGNAR com a responsable de la concessió la Sra. Maribel Ujeda. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

32. – (20209201) ANUL·LAR part de l'autorització de despesa del contracte número 19C00018, que té per objecte la Gestió i dinamització CC Casa Elizalde, per un import de 39.242,87 euros, IVA inclòs (28.655,89 euros any 2020 i 10.586,98 euros any 2021) amb càrrec al Pressupost/os i Partida/es indicades en aquest mateix document, per baixa en l'adjudicació. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

33. – (20209203) ADJUDICAR el contracte núm. 19C00020, que té per objecte la Gestió i dinamització CC Casa Golferichs, ubicat a la Gran Via de les Corts Catalanes, 491 i l'Espai fotogràfic Català Roca, ubicat a l'Espai Arenes del Districte de l'Eixample, per un import de 471.477,40 euros, exempt d'IVA, de conformitat amb la proposta de valoració i classificació continguda en l'expedient a Calaix de Cultura, SL, amb NIF b-63033740, i d'acord amb la seva proposició, en ser considerada l'oferta més avantatjosa. DISPOSAR a favor de l'adjudicatari l'esmentada quantitat amb el següent desglossament: un import de 227.647,58 euros amb càrrec al pressupost de l'any 2020 i un import de 243.829,82 euros any 2021, ambdós a l'aplicació pressupostària D/48998/33711/0602, condicionat a l'existència de crèdit adequat i suficient en els pressupostos esmentats. FIXAR en 23.573,87 euros l'import de la garantia definitiva i RETENIR-LO del preu del contracte atesa la declaració del contractista d'acollir-se a aquesta modalitat de constitució de garantia. DESIGNAR com a responsable de la concessió la Sra. Maribel Ujeda. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

34. – (20209203) ANUL·LAR part de l'autorització de despesa del contracte número 19C00020, que té per objecte Gestió Centre Cívic Casa Golferichs i Espai Català Roca per un import de 39.262,24 euros, IVA exclòs (22.844,42 euros any 2020 i 16.417,82

euros any 2021) amb càrrec al Pressupost/os i Partida/es indicades en aquest mateix document, per baixa en l'adjudicació. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

35. – (20209204) ADJUDICAR el contracte núm. 19C00021, que té per objecte la Gestió i dinamització CC Ateneu Fort Pienc i casal infantil Fort Pienc, ubicats a la Pl. Fort Pienc, 4-5 del Districte de l'Eixample, per un import de 560.186,59 euros, exempt d'IVA, de conformitat amb la proposta de valoració i classificació continguda en l'expedient a Calaix de Cultura, SL, amb NIF b-63033740, i d'acord amb la seva proposició, en ser considerada l'oferta més avantatjosa. DISPOSAR a favor de l'adjudicatari l'esmentada quantitat amb el següent desglossament: un import de 273.750,25 euros amb càrrec al pressupost de l'any 2020 i un import de 286.436,34 euros de l'any 2021, ambdós a l'aplicació pressupostària D/48998/33711/0602, condicionat a l'existència de crèdit adequat i suficient en els pressupostos esmentats. REQUERIR l'adjudicatari per tal que, en el termini màxim de 15 dies hàbils següents a la recepció de la notificació de l'adjudicació, comparegui per formalitzar el contracte a les dependències Dept. Recursos Interns. DESIGNAR com a responsable de la concessió a la Sra. Maribel Ujeda. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

36. – (20209204) ANUL·LAR part de l'autorització de despesa del contracte número 19C00021, que té per objecte la Gestió i dinamització CC Ateneu Fort Pienc i casal infantil Fort Pienc, per un import de 45.283,41 euros (25.393,75 euros any 2020 i 19.889,66 euros any 2021) amb càrrec al Pressupost/os i Partida/es indicades en aquest mateix document, per baixa en l'adjudicació. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

37. – (20209201) INICIAR l'expedient per a la contractació de "Servei de dinamització de l'equipament i prestació de serveis socioculturals del Centre Cultural Albareda, amb objectius d'eficiència social", amb núm. de contracte 19005024, mitjançant tramitació ordinària, amb la utilització del procediment obert, amb un pressupost base de licitació de 330.203,34 euros (IVA inclòs) i un valor estimat de 549.352,89 euros; APROVAR les actuacions preparatòries efectuades, el plec de clàusules administratives particulars i el plec de prescripcions tècniques reguladors del contracte; CONVOCAR la licitació per a la seva adjudicació; AUTORITZAR l'esmentada quantitat, amb pressupost net 272.895,32 euros i import de l'IVA de 57.308,02 euros; i amb càrrec a les partides i als pressupostos amb el desglossament següent: un import (IVA inclòs) de 27.844,18 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2021 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711 0603, un import (IVA inclòs) de 302.359,16 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711 0603; condicionada a l'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os corresponent/s atès que l'execució d'aquest contracte s'iniciarà l'exercici següent a la seva autorització. DONAR compte d'aquesta resolució a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

38. – (202000009) INICIAR l'expedient per a la contractació, en la modalitat de concessió de serveis, de l'explotació del bar-cafeteria de la Biblioteca Jaume Fuster

del Districte de Gràcia, per un termini d'1 any i 9 mesos, des de l'1 d'abril de 2020 fins al 31 de desembre de 2021, amb una cànon mínim anual de 21.000,00 euros i amb un valor estimat de 776.625,00 euros; amb número de contracte 19C00027, mitjançant tramitació ordinària, amb la utilització del procediment restringit previst a l'article 160 i successius de la LCSP; APROVAR les actuacions preparatòries efectuades, el plec de clàusules administratives particulars i el plec de prescripcions tècniques reguladors del contracte; CONVOCAR la licitació per a la seva adjudicació. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

39. – (09-CONV-608/2019) APROVAR el Conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Barcelona i la Societat Cultural i Esportiva La Lira, per a la gestió corresponsable de l'edifici del carrer Coroleu, 15, i la planta baixa del carrer Abad Odó, 22, de Barcelona, de Barcelona; ATORGAR una subvenció excepcional mitjançant concessió directa, a favor de la Societat Cultural i Esportiva La Lira, amb NIF G58301466, per un import de 52.776,75 euros per a l'annualitat 2020, equivalent al 48,61% del cost total del projecte denominat "Projecte sociocultural i de dinamització de SCE la Lira", el qual ascendeix a la quantitat de 108.567,61 euros, d'acord amb els articles 22.2.c) i 28, ambdós de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, i l'article 6.2 de la Normativa general de subvencions de l'Ajuntament. AUTORITZAR I DISPOSAR la despesa de 52.776,75 euros a favor de la Societat cultural i Esportiva La Lira, amb càrrec a la partida pressupostària D/48999/92416 per a l'annualitat 2020, supeditada a l'existència de crèdit adequat i suficient. REQUERIR l'entitat beneficiària per tal que, abans del 31 de març de 2021, presenti la justificació dels fons rebuts, mitjançant un compte justificatiu simplificat, d'acord amb el què estableix l'article 10è de la Normativa general de subvencions de l'Ajuntament de Barcelona. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

40. – (19003196) INICIAR l'expedient per a la contractació de Gestió i Programa de dinamització sociocultural del Centre Cívic Can Felipa, amb núm. de contracte 19003196, mitjançant tramitació ordinària, amb la utilització del procediment obert, amb un pressupost base de licitació de 810.852,89 euros (IVA inclòs) i un valor estimat d'1.255.236,29 euros; APROVAR les actuacions preparatòries efectuades, el plec de clàusules administratives particulars i el plec de prescripcions tècniques reguladors del contracte; CONVOCAR la licitació per a la seva adjudicació; AUTORITZAR l'esmentada quantitat, amb pressupost net 670.126,36 euros i import de l'IVA de 140.726,53 euros, i amb càrrec a les partides i als pressupostos amb el desglossament següent: un import (IVA inclòs) de 102.869,88 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2022 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711 0610, un import (IVA inclòs) de 405.427,05 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2021 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711 0610, un import (IVA inclòs) de 302.555,96 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711 0610; condicionada a l'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os corresponent/s atès que l'execució d'aquest contracte s'iniciarà l'exercici següent a la seva autorització. DONAR compte d'aquesta resolució a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

41. – (20204000) ADJUDICAR la gestió cívica del Casal de Barri La Pau a l'Associació Cultural i Recreativa La Pau, amb NIF G58315672, per haver obtingut la millor puntuació d'acord amb els criteris de valoració establerts a les bases reguladores de l'adjudicació de la gestió cívica, i APROVAR el projecte de gestió presentat, amb la proposta de preus comunicats pel desenvolupament de tallers i activitats; DISPOSAR la despesa a favor de l'Associació Cultural i Recreativa La Pau, amb NIF G58315672, en concepte de subvenció prevista a la base quarta de les bases reguladores de l'adjudicació de la gestió cívica per un import de 55.000,00 euros per l'any 2020 amb càrrec al/s pressupost/os i partida/es indicats en aquest mateix document, condicionats a l'existència de crèdit adequat i suficient; REQUERIR l'entitat beneficiària que, en el termini de 5 dies hàbils, comparegui a les dependències municipals per la signatura del conveni de formalització de la gestió cívica; REQUERIR l'entitat beneficiària que, en el termini màxim de 3 mesos a partir de la data de finalització de l'activitat, presenti justificació amb un compte justificatiu que haurà d'incloure memòria d'actuació i memòria justificativa del cost total del projecte; FACULTAR el regidor del districte de Sant Martí per a la signatura de l'esmentat conveni; DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

b) Mesures de govern

1. – Prevenció del sensellarisme femení i la introducció de la perspectiva de gènere en l'atenció a les persones sense llar a Barcelona.

La Sra. PÉREZ informa que, atès el compromís que va adquirir des de l'inici del mandat d'intentar flexibilitzar el que s'entén per operació fred, fa estona que fa gestions per activar els serveis de l'operació fred per atendre les persones que viuen al carrer i que estan patint especialment pel temporal —tothom pensa en elles i en el fet que no podran assecar les mantes, entre molts altres problemes. Entén que és una qüestió de sentit comú, encara que estrictament no s'hagi d'activar l'operació, i espera poder donar al llarg del matí més explicacions sobre les mesures que es prendran.

Dit això, comenta que, per aconseguir les claus per treballar la mesura de prevenció del sensellarisme femení i introducció de la perspectiva de gènere en l'atenció a les persones sense llar, es va dur a terme una investigació mitjançant entrevistes a les protagonistes de la situació, que van posar de manifest que els equipaments d'acollida no tenen en compte les necessitats específiques de les dones en matèria de percepció de seguretat ni d'intimitat, com tampoc els espais que necessiten en l'àmbit comú, espais de dones per poder treballar les seves especificitats. Amb aquesta mesura, el Govern es compromet a incloure la mirada de gènere en l'estructura dels equipaments de primera acollida de persones sense sostre.

A continuació, assenyala que actualment es dediquen 35 milions anuals a les polítiques sobre sensellarisme, als quals s'afegeix la inversió que caldrà per adequar els espais, així com un seguit de programes que tenen un cost aproximat de 600.000 euros.

Tot seguit, observa que, si bé només el 13% de les persones que viuen al carrer són dones, les que hi arriben, tal com diuen elles mateixes, són les que viuen situacions molt greus de deteriorament físic i de deteriorament i patiment psicològic, i les que pateixen més violència. A més, hi ha una invisibilitat de dones que no estan vivint al

carrer, sinó a casa d'un amic o a un sofà d'algú que els l'ha deixat, i que en aquestes relacions prèvies a arribar al carrer també pateixen situacions d'abús. Aquesta mesura de govern també fa referència a aquestes dones des d'un punt de vista preventiu, i proposa un nou sistema d'informació perquè la informació de les dones en els diferents serveis municipals d'atenció a les persones sense llar sigui més abundant i més propera.

Per acabar, esmenta l'espai de la Generalitat-Estat, en què cal continuar treballant conjuntament i pressionant, i les mesures de prevenció per no arribar al carrer, en què es treballa de manera coordinada amb serveis municipals en matèria de violència masclista, serveis de sense llar, formació a professionals, establiment de protocols específics als centres i als equipaments, generació d'espais de dones dins dels equipaments, tant als centres residencials com als centres de dia, perquè puguin compartir entre elles, i la generació de 80 noves places d'acollida, entre altres mesures.

La Sra. BENEDÍ posa de manifest que la pobresa, com tantes altres situacions humanes, afecta homes i dones de manera diferent, i des dels anys noranta s'ha constatat l'increment arreu del món del nombre de dones en situació de pobresa, així com la major intensitat amb què les dones la pateixen. És el que s'anomena «feminització de la pobresa» i té connotacions i derivades diferenciades de la pobresa masculina, una de les quals és el sensellarisme femení, que segueix pautes distintes al masculí, de manera que, si no es tracta globalment amb perspectiva de gènere, no es podrà fer una diagnosi correcta de la realitat ni s'hi podran aportar solucions. Per això, el Grup d'ERC celebra la mesura que avui presenta el Govern.

Assenyala que, tal com diuen els darrers informes, actualment més d'un miler de persones malviuen als carrers de Barcelona, entre les quals aproximadament un 13% són dones, que pateixen un deteriorament físic i mental més ràpid i accentuat que els homes, en part per la major inseguretats física i sexual amb què es troben; en part també perquè el 60% d'aquestes dones són mares i han vist com els retiraven la custòdia de les seves criatures, i en gran part perquè quan arriben a la situació de viure al carrer han passat per un llarg període de violències i exclusions: abans d'acabar al carrer i veure's abocades a aquestes inseguretats i pèrdues, les dones suporten situacions de violència masclista, d'instabilitat habitacional en habitatges temporals, sobreocupats, inadequats i desprotegits i de vulneració extrema, una vulneració, però, invisible. Subratlla que aquest és el sensellarisme ocult, de portes endins, que costa més de detectar, afecta majoritàriament les dones i requereix d'un abordatge diferenciat.

Assenyala que la mesura que presenta avui el Govern planteja aquesta mirada diferenciada i aquest tractament específic, i prioritza totes les formes de prevenció, la implicació i coordinació de totes les administracions amb assignació de recursos i calendarització, i amb la participació de les entitats amb expertesa i bagatge en aquest àmbit. Entén que les dones que viuen aquesta situació i, per tant, poden parlar en primera persona, han d'estar també presents en aquesta mesura. En aquest sentit, reconeix que per a l'elaboració de la mesura la regidoria ha comptat amb la col·laboració d'algunes d'aquestes entitats que treballen sobre el terreny i coneixen la realitat del dia a dia, que fins i tot hi surten citades, però comenta que ahir mateix al matí encara no n'havien rebut el redactat final. El seu grup espera que se'ls enviï avui

i que la col·laboració amb elles no es limiti a la redacció de la mesura, sinó que s'hi col·labori també per al seguiment i l'avaluació, una avaluació que ha de ser acurada i amb els indicadors adients. Afegeix que, atès que el sensellarisme femení fa poc temps que es tracta, cal que aquesta sigui una mesura viva, que pugui anar incorporant millores i corregint desajustos en el procés d'implementació.

En darrer lloc, demana que l'avaluació sigui més constant (actualment només es preveu fer-ne una d'aquí a un any i una altra al final de la implementació, el 2023).

La Sra. MUNTÉ se suma, en nom del seu grup, als millors desitjos per a la recuperació del treballador municipal ferit ahir i, pel que fa a la mesura presentada, mostra la total coincidència del seu grup en relació amb les grans diferències o especificitats que presenta el sensellarisme femení, començant per la invisibilitat: és un fenomen difícil de percebre i, fins i tot, de quantificar en un recompte de persones sense llar, ja que, per exemple, algunes dones, conscients que al carrer són més vulnerables davant tot tipus d'agressions masculines, prefereixen viure en una casa ocupada, en un infrahabitatge o al domicili d'una persona coneguda, tot i que en aquests espais el risc d'agressió i d'abús de poder existeix igual.

Qualifica de totalment pertinent la línia de treball que recull l'eix setè del Pla de lluita contra el sensellarisme a Barcelona 2015-2020, que inclou l'objectiu d'incorporar la visió de gènere en el disseny dels equipaments per a persones sense llar. En aquest sentit, comenta que les entitats que treballen des de fa molt de temps i amb molta qualitat en l'atenció a les persones sense sostre, que també es plantegen com una prioritat i com una línia de treball molt important l'atenció a les dones, troben dificultats a l'hora d'adaptar els seus serveis a les necessitats d'aquestes pel que fa a la seguretat, la intimitat, etc. Per això, el seu grup considera que seria pertinent que, fruit d'un treball més conjunt que el que hi ha hagut fins ara amb moltes d'aquestes entitats, el Govern municipal plantegés alguna iniciativa com ara una línia d'ajuts, un suport econòmic per tal que aquestes entitats poguessin adaptar els seus equipaments per atendre millor, amb més qualitat, més seguretat i més intimitat les dones que viuen al carrer.

A continuació, posa de manifest que, tal com indica la mesura, la mobilitat internacional ha fet que existeixin més dones als carrers de Barcelona, algunes de les quals estan amb infants i corren el risc afegit de patir les conseqüències que es qüestionen la seva capacitat de tenir cura dels infants.

Seguidament, subratlla que la primera acció més determinant per a les persones que viuen al carrer té a veure amb l'habitatge, especialment en el cas de les dones: l'habitatge primer i, després, tota la resta d'accions, relacionades amb les rendes, l'ocupabilitat, etc. Per això, pregunta en quina fase es troba el Housing First i quins recursos hi destina l'Ajuntament.

Conclou que la mesura és positiva però cal un treball més intens al costat de les entitats.

La Sra. BARCELÓ envia, en nom del seu grup, una abraçada al treballador ferit ahir, a la seva família i a tot el seu equip, i li desitja una ràpida recuperació.

Dit això, agraeix la presentació de la mesura i el diàleg mantingut amb els diferents grups, i es mostra d'acord amb l'afirmació que les dones que sobreviuen als carrers de la ciutat no han tingut visibilització i necessiten unes condicions adequades als espais

existents. Observa, però, que això fa temps que se sap i se n'ha parlat sovint, com també s'ha parlat d'una dada greu, que és que el 50% d'aquestes dones ha patit algun tipus d'agressió a la via pública. Subratlla que el Govern no és nou, sinó de continuïtat, i que el diagnòstic ja està fet, de manera que ara cal posar en marxa els recursos.

Respecte del comentari de la Sra. Pérez sobre les gestions per intentar activar l'operació fred, lamenta que el Govern no hagi actuat preventivament malgrat que la borrasca estigués avisada des de fa dies. Subratlla que dormir al carrer o en un equipament no ha de ser una qüestió de temperatura i que els recursos existeixen, només cal posar-los en funcionament (per exemple, les 80 places que ha esmentat la regidora ja fa dies que haurien d'estar en funcionament).

A continuació, explica que el seu grup va anar a un assentament irregular del districte de Sant Martí i va parlar amb una família, que va dir que hi havia places per a la mare i la filla però no per al pare o per al marit. Remarca que els costa molt trencar aquest vincle afectiu, perquè, quan una família no té accés als recursos materials, l'únic que té és el vincle afectiu, de manera que l'Ajuntament hauria de disposar d'espais per a aquestes famílies.

Per acabar, manifesta preocupació pel calendari de la mesura, ja que les úniques actuacions que es fixen per al 2020 són mesures de diagnòstic i de coordinació amb la resta d'administracions públiques. Insisteix que el diagnòstic ja està fet i que ara cal posar-hi recursos (si els recursos no es posen en funcionament, s'està perdent el temps, i el temps perdut no es recupera), i remarca que quan es presenten línies estratègiques cal especificar-ne dates d'inici i de finalització i pressupost.

El Sr. RAMÍREZ se suma, en nom del seu grup, a les paraules i els desitjos de recuperació per al treballador ferit, tot el seu equip i la seva família, i agraeix la presentació de la mesura, així com la disposició tant de la regidora com de la comissionada amb tots els grups municipals per consensuar les actuacions.

Tot seguit, indica que fa pocs dies la Fundació Arrels va fer públiques les dades de sensellarisme a la ciutat, que posaven de manifest que el 2019 Arrels havia ajudat més de 2.500 persones sense llar, un 9% més que l'any anterior, i un 11%-12% d'aquestes persones eren dones que vivien al carrer. D'altra banda, el nombre de persones que dormen al carrer ha pujat un 60% en cinc anys i actualment se situa en 1.200.

A continuació, comenta que, si bé és cert que la proporció de dones que dormen al carrer o en equipaments residencials és molt reduïda en comparació amb els homes, les formes d'exclusió residencial són molt diferents i les que pateixen les dones queden majoritàriament ocultes a l'àmbit privat, fora del carrer i es produeixen en forma d'abusos, d'infrahabitatge o de gran precarietat habitacional i, també, de violència de gènere. Observa que l'estigma de perdre els drets que tenen aquestes dones sobre els seus fills —fins i tot de ser jutjades pels mateixos Serveis Socials— fa que sovint recorrin a les xarxes familiars o d'amics abans d'arribar al carrer, però en tots els casos l'agressió sexual i la violència que s'exerceix sobre aquestes dones és molt elevada.

El seu grup considera molt important la part de la mesura referida a la prevenció, necessària perquè l'atenció sigui més ràpida i eficaç i es puguin evitar conductes i situacions molt perilloses. D'altra banda, està d'acord amb el reforç de la prevenció

primària, secundària i terciària que es planteja a la mesura: cal que l'Ajuntament hi actuï, però també és necessària la col·laboració interadministrativa amb la Generalitat i amb l'Estat.

D'altra banda, comenta que, a parer del seu grup, seria interessant establir un protocol d'actuació amb els centres d'atenció primària i de ciutat per a la detecció precoç de les dones vulnerables, i subratlla que és necessari i urgent augmentar les places d'allotjament respectant l'espai de les dones amb caràcter més estable i amb metodologia i increment dels centres per tal de tractar els problemes mentals vinculats a la situació que pateixen les dones.

Per acabar, assenyala que el seu grup aposta per una major col·laboració amb les entitats del tercer sector, la intervenció de les quals és bàsica tant en la fase de diagnòstic com en la de solucions.

La Sra. PARERA observa que de l'informe i de les intervencions de la resta de grups es desprèn que tothom comparteix el diagnòstic, que també coincideix amb el de les associacions del tercer sector que treballen en aquest àmbit.

Dit això, assenyala que les dades que diuen que les dones representen el 13% de les persones que viuen al carrer no reflecteixen la realitat, ja que abans d'arribar al carrer recorren a moltes altres opcions, i comenta que Càritas en més d'una ocasió ha denunciat la situació d'invisibilitat de les dones quan es parla de pobresa.

Per això, considera que és important ampliar i millorar els mecanismes de detecció per tal de saber, entre altres coses, quines persones no estan al carrer perquè estan recorrent a altres opcions, però tenen un gran risc d'acabar al carrer. D'altra banda, subratlla que cal més coordinació entre les institucions i amb les empreses del tercer sector —la proposició del seu grup corresponent al punt 10 de l'ordre del dia, que fa referència a una major coordinació en relació amb la gent gran, és perfectament traslladable a aquesta mesura—, ja que aquesta coordinació amb gent que està fent voluntariat des del tercer sector, que està al carrer, pot donar lloc a més rendiment i a un major i millor servei per a les persones que més ho necessiten.

A continuació, subratlla que les dones amb fills són un col·lectiu molt més vulnerable que qualsevol altre, perquè sovint pels fills es veuen empeses a aguantar situacions que no haurien d'aguantar. Per exemple, hi ha dones que pateixen violència masclista a casa i aguanten per la situació econòmica, per la situació laboral i perquè si no ho fessin, probablement o perdrien el fill o se n'anirien amb el fill al carrer. Per això, són un col·lectiu que necessita més protecció, perquè la situació no només afecta la dona, sinó també els menors.

Per acabar, celebra les bones notícies en relació amb el treballador ferit —han llegit que aquesta nit ha millorat molt— i li desitja una ràpida recuperació.

La Sra. PÉREZ agraeix tots els comentaris i es mostra d'acord que aquesta ha de ser una mesura viva. En aquest sentit, assenyala que hi ha àrees que ja s'estan apuntant les estratègies, per exemple en matèria de prevenció, per evitar que s'arribi a una situació de sense llar (des del sistema de salut, el sistema penitenciari, els serveis de protecció de la infància, etc.), i reconeix que encara cal desenvolupar molt la mesura, per exemple pel que fa a salut —la comissionada també n'és conscient, i també s'explicita a la mesura.

Reconeix també que cal millorar la recollida d'informació per combatre la invisibilitat i que hi ha dades que no es tenen. Per exemple, ara mateix no se sap quantes dones sense llar hi ha a Barcelona, encara que s'hi hagi fet algun estudi —ara se n'està fent un des del punt de vista qualitatiu—, quantes dones estan a casa d'algú o es troben en una situació d'infrahabitatge. Explicita que només es disposa de dades sobre la cara més visible del fenomen, i que és aquí on hi ha la diferència entre homes i dones: les xarxes relacionals de les dones són molt més fortes i el fet de tenir fills fa les dones molt més resilients.

A continuació, comenta que hi ha actuacions que provenen del mandat anterior i esmenta el programa de dones sense llar que treballa el centre ASSIS i els projectes de l'associació Lola No Estás Sola, dues entitats que han posat el tema de gènere a l'agenda. Afegeix que ja hi ha habitatges amb temporalitat indefinida només per a dones, que es va fer una cessió d'un solar per a un nou equipament que fa honor a Rosario Endrinal i es farà la concertació de places, i hi ha places noves que entraran de les 80 ja aquest primer any.

D'altra banda, posa de manifest que diferents ciutats han demanat a Barcelona la traducció a l'anglès de la mesura, atès que és un fenomen poc treballat —quan s'ha treballat, sovint s'ha fet des de la societat civil—, i Barcelona, un cop més, està donant exemple pel que fa a la necessitat de mirar les coses més invisibles i que totes les polítiques socials tinguin mirada de gènere.

Conclou que, com ja ha dit, la mesura és una mesura viva i es treballarà durant tot el mandat, i torna a agrair els comentaris, també els d'avaluació i millora.

ES DONA PER TRACTADA

c) Informes

2. – Pla d'Adolescència i Joventut 2017-2021. Informe d'Avaluació Intermèdia.

La Sra. MARÍ-KLOSE comenta que aquest informe respon al compromís de facilitar el control i el rendiment de comptes del Pla d'adolescència i joventut 2017-2021, així com informació per reorientar i millorar les polítiques que s'hi recullen, i observa que el Pla, que va tenir un suport bastant general, és molt complex, ja que les polítiques de joventut travessen moltes dimensions. Subratlla especialment la complexitat i la magnitud que representa recollir totes les dades i portar un control sobre aquesta qüestió, i felicita els equips de la Regidoria, del Departament de Joventut i de l'Observatori PRISMA per la tasca feta.

Especifica que es recullen més de 300 indicadors que presenten informació de resultats i d'actuacions, i fan un monitoratge de la majoria de les accions i projectes que es despleguen (es despleguen 182 mesures recollides al Pla, i en aquest desplegament hi ha implicats uns 28 agents i unitats organitzatives).

Posa èmfasi en el fet que aquest informe, a diferència de l'anterior, inclou una avaluació participativa i qualitativa: en l'avaluació s'ha incorporat la participació dels joves, tant associats com no associats, de manera que han format part d'aquesta avaluació intermèdia, que ha estat un diàleg entre tècnics i joves que ha donat riquesa a l'informe i que vol millorar i actualitzar el Pla, que també és un pla viu. Afegeix que també s'han fet taules territorials amb la participació dels tècnics de

districte i taules interdepartamentals amb tots els agents implicats en la implementació d'aquesta política.

Per acabar, comenta que s'està progressant adequadament en el desplegament del Pla i que encara en queden dos anys, i explicita que les xifres concretes es poden consultar a l'informe.

El Sr. ZANARTU indica que el seu grup considera que en aquesta avaluació hi ha un problema metodològic, així com un problema de fons de les polítiques de joventut i del Pla.

Pel que fa al problema metodològic, explica que l'avaluació intermèdia arriba abans de l'estat d'execució del 2019 i, si bé és així com estava planificat, després de llegir les valoracions i les conclusions de les taules, el seu grup entén que potser hauria estat millor que l'avaluació intermèdia s'hagués fet després de conèixer els indicadors de l'estat d'execució del 2019, ja que així es podria tenir una perspectiva una mica més recent. D'altra banda, comenta que potser a això s'afegeix el fet que l'avaluació intermèdia s'ha produït durant el 2019, es presenta el 2020 i potser arriba una mica tard.

Respecte a l'avaluació participativa, puntualitza que els joves associats que hi han participat han estat membres del secretariat i dels equips tècnics de casals de joves i del Consell de Joventut de Barcelona, i també hi ha hagut la participació d'aquests joves a través del Node Jove, i comenta que totes aquestes taules són enriquidores i donen una perspectiva subjectiva i interessant que entén que cal comparar amb l'avaluació de com evolucionen els indicadors.

En darrer lloc, reconeix que és un pla complex i subratlla que les polítiques de joventut, a més de ser interdepartamentals, han de tenir en compte que són molts els actors que les apliquen, i molts actuen de manera autònoma. Per això, és molt important disposar d'un mapa de serveis i aprofundir en la coordinació i la comunicació interna-externa, no només entre departaments, serveis i polítiques, sinó també amb sindicats, gremis, patronals, etc., de manera que es creïn sinergies entre actors.

La Sra. MUNTÉ agraeix la presentació de l'informe i la tasca de totes les persones que hi han participat (Consell de la Joventut de Barcelona, entitats, punts d'informació juvenil, espais joves i tècnics de Joventut dels districtes) i subratlla que per al seu grup una política de joventut eficaç ha de ser transversal, no ha de ser reduccionista ni paternalista, i des d'una òptica jove ha d'establir mesures concretes en àmbits fonamentals com l'ocupació, l'habitatge, la mobilitat, la salut o la participació. Afegeix que l'Ajuntament de Barcelona ha d'oferir als joves totes les eines per garantir la igualtat d'oportunitats real tant entre ells com amb la resta de la ciutadania.

Tot seguit, lamenta la manca de concreció dels objectius, que són molt obvis (per exemple, és obvi que tothom està d'acord amb objectius com promoure la participació o donar suport a la població jove en l'accés a l'habitatge), i afirma que la manca de concreció en els objectius vol dir manca d'ambició en les mesures.

D'altra banda, el seu grup no entén que per a cada àmbit s'indiqui la valoració mitjana dels indicadors, però no es mostri quins són aquests indicadors, cosa que dificulta la comprensió del conjunt de la valoració, i el preocupa el percentatge del Pla no iniciat. Per exemple, hi ha retards del 30% en habitatge pel que fa a l'inici de les accions, del

40% en el cas de salut, i del 15% en el cas d'equipaments. Entén que aquests incompliments i retards, en alguns àmbits que són molt estratègics, són rellevants. Per acabar, pregunta com lliga l'objectiu de «Promoure la pràctica esportiva entre els adolescents i joves i garantir-ne l'accés universal», que el seu grup comparteix plenament, amb la retallada, la restricció de criteris d'accés a les beques esportives per a infants i joves que es va tractar en una comissió anterior.

La Sra. BARCELÓ agraeix la presentació de l'informe i la feina dels equips i les entitats que hi han treballat, i recorda que quan es va presentar el Pla d'adolescència i joventut, al juny del 2017, el seu grup va criticar, entre altres coses, que primer es presentessin les mesures i després es fes el marc estratègic, quan s'hauria d'haver fet al revés.

A continuació, fa èmfasi en la necessitat de tractar, mitjançant plans com aquest, l'atur juvenil, que supera el 26%. Afegeix que cada cop hi ha més nois i noies que han de marxar de Barcelona (des del 2009 hi ha hagut un augment del 62,5%) i hi ha un 18% de fracàs escolar i d'abandonament escolar.

Indica que una altra de les crítiques del seu grup al Pla feia referència a l'avaluació, que tal com està plantejada no permet mesurar l'impacte de les mesures aplicades i, per tant, valorar-ne l'efectivitat i ajudar a entendre els possibles canvis necessaris. Demana que això es modifiqui per tal que el Pla sigui molt més útil.

Tot seguit, posa de manifest que, malgrat que gairebé 44.000 nois i noies han rebut atenció individual sobre salut sexual i reproductiva, les malalties de transmissió sexual han augmentat a la ciutat i la taxa d'embarassos d'adolescents d'entre 15 i 19 anys és del 25,9%, de manera que cal fomentar aquests programes i continuar-hi treballant molt intensament.

D'altra banda, subratlla que és molt important promoure la salut emocional en l'adolescència i la joventut —la primera causa de mort entre els 15 i 34 anys a Catalunya és el suïcidi—, motiu pel qual el seu grup va donar suport a la mesura dedicada a aquesta promoció, i pregunta per què a l'Eixample no s'ofereix el servei «T'escoltem», que ha arribat pràcticament a 15.000 adolescents i joves i que funciona molt bé.

En darrer lloc, recorda que quan el Govern va presentar el Pla de joventut va dir que no es podien incloure en la guia de contractació social les clàusules juvenils per fomentar l'ocupació, i pregunta si està previst incloure-les en la propera guia.

El Sr. RAMÍREZ agraeix la presentació de l'informe i la feina feta tant pels tècnics quant a recuperació de les dades com per les tasques de seguiment i avaluació, i recorda que el seu grup, tant en la presentació del Pla, el juny del 2017, com en l'informe de seguiment l'any següent, va dir que el Pla no aportava solucions reals als problemes de la joventut, que a Barcelona representa el 15% de la població.

A parer del seu grup, els joves de la ciutat necessiten instruments i oportunitats per poder tenir un futur que ells mateixos puguin governar. Per això, aposta per l'emancipació, la formació i la igualtat d'oportunitats que han de regir les polítiques de joventut de l'Ajuntament, sempre amb l'epicentre en l'esforç, l'emprenedoria i la voluntat de superació que els permetin exercir la seva llibertat personal.

Respecte a l'àmbit educatiu, el Grup del PP considera que cal millorar els circuits d'orientació acadèmica als joves mitjançant un treball conjunt amb les famílies i els

docents, per tal que aquesta orientació inclogui no només les sortides universitàries, sinó també les sortides de formació professional, especialment de formació professional dual que impliqui empresaris i joves. Subratlla que calen bones campanyes informatives i de comunicació perquè els joves sàpiguen que existeix aquesta oferta.

A continuació, lamenta l'escassa participació dels joves en el Pla (hi van participar només 800 joves, el 0,4% de la població jove de la ciutat, i entre els joves no associats la participació va ser encara més baixa, quan el 85% dels joves de la ciutat no estan associats) i coincideix que és un pla poc concret i poc ambiciós que no mesura l'impacte de les mesures en les polítiques públiques reals.

D'altra banda, manifesta preocupació per la baixa qualitat de l'ocupació juvenil, amb un 45% de temporalitat entre els joves de menys de 30 anys i 16.600 joves d'entre 16 i 34 anys registrats a l'atur, així com per l'habitatge, l'assignatura pendent de les polítiques de joventut. Indica que la taxa d'emancipació és molt dolenta i subratlla que cal fer una política molt elaborada d'habitatge per al col·lectiu de joves. En aquest sentit, demana que s'augmenti el parc públic d'habitatge per a la població jove i, en segon terme, que es faci una campanya comunicativa i de difusió entre el jovent perquè tingui accés a aquest habitatge.

En darrer lloc, observa que cal apostar per les mesures que es van aprovar el 2008 per combatre l'assetjament sexual (el desplegament de les accions es troba encara en fase molt inicial) i treballar intensament pels joves associats i pels no associats enfortint mesures concretes com ara la de les sales nocturnes de les biblioteques.

La Sra. PARERA diu que, a parer seu, aquests informes són necessaris per tenir una idea generalitzada i una avaluació sobre els punts més febles i els punts més forts en què cal treballar, i se suma a les observacions, totes molt oportunes, que han fet els companys de la resta de grups.

A continuació, indica que el seu grup ha trobat a faltar en l'informe referències a l'abandonament escolar (l'abandonament prematur de l'educació i la formació és un dels indicadors més importants del risc d'exclusió en la població jove, i és una de les primeres prioritats de la Unió Europea en aquest grup d'edat), i comenta que els joves cada cop han de triar abans quin és el camí professional que volen seguir, i és important que les famílies s'hi impliquin acompanyant els seus fills en aquest procés, en el qual cal col·laborar amb el sector privat. En aquest sentit, esmenta una iniciativa de Cellnex Telecom, en el marc de la qual 60 treballadors faran de mentors a l'Institut Mare de Déu de la Mercè amb unes sessions formatives i d'acompanyament en un programa de formació i inserció. Entén que aquestes iniciatives són molt interessants i cal fomentar-les més en col·laboració amb el sector privat.

Tot seguit, indica que les mesures que està aplicant l'Ajuntament en matèria d'habitatge no estan funcionant, de manera que cal revisar-les i enfocar-les bé, també en el cas concret de l'accés a l'habitatge per part dels joves (cal facilitar que es puguin emancipar abans).

D'altra banda, entén que cal aprofundir més en l'abús de les noves tecnologies als centres escolars —un debat en què altres països de la Unió Europea han avançat més i que cal fer—, un problema d'addicció, un problema social de relació amb els altres i un problema greu per als joves.

Per acabar, demana que s'impliqui els joves en el disseny dels espais per a joves.

La Sra. MARÍ-KLOSE, en relació amb la crítica que no es mesura l'impacte del Pla, explica que, a parer seu, les avaluacions d'impacte s'han de fer sobre programes, no sobre plans sencers, ja que seria impossible assumir una avaluació com aquesta d'un pla d'aquestes dimensions i d'aquesta complexitat. D'altra banda, demana que tothom es preguntí què hauria passat si no s'hagués implementat aquest pla i totes les mesures que inclou. Entén que és una pregunta molt difícil de respondre, però que és necessari fer-se-la i pensar què representaria per a tots els joves que han pogut accedir a aquests serveis i equipaments no haver-hi accedit. Reconeix que seria ideal analitzar-ne l'impacte, però considera que caldria fer una selecció d'alguns dels programes i analitzar-ne l'avaluació.

Respecte al programa de salut emocional, indica que s'han ofert serveis molt interessants, com ara els d'«Aquí t'escoltem» (ATE), «Consulta'm» o el SAIF, que atén infants i famílies, i informa que durant aquest any els ATE estaran a tots els districtes de la ciutat (el fet de ser un dels serveis en què més ha augmentat l'ús posa de manifest que cal consolidar aquest tipus de serveis).

Per acabar, comenta que cal combatre el problema de l'abandonament escolar a partir d'un diagnòstic acurat de les dades. En aquest sentit, observa que, si bé es tendeix a parlar d'abandonament escolar com si fos un problema generalitzat, si es fa una desagregació de les dades en funció del quintil d'ingressos es veu que en els quintils superiors d'ingressos aquest problema no existeix.

El Sr. ZAÑARTU puntualitza que per al seu grup no és tan important l'avaluació de l'impacte —entén que es farà al final de l'avaluació del Pla— com l'estat d'execució, de manera que espera els estats d'execució del 2019, del 2020 i del 2021.

D'altra banda, demana que es pari especial atenció a la part d'habitatge i a la mesura del 30%, ja que tothom hi ha tingut moltes esperances, però, pel que es veu, no va per gaire bon camí.

Per acabar, comenta que potser un dels problemes de l'Eixample és que, més enllà de l'Oficina Jove de Calàbria, no hi ha cap equipament juvenil, cap espai jove.

ES DONA PER TRACTAT

d) Compareixences Govern municipal

Del Grup Municipal Ciutadans:

3. – (M1923/459) Que comparegui el responsable del Govern Municipal per tal de donar les explicacions pertinents del tancament de l'aigua de l'escola bressol Municipal Cobi per part de l'Agència de Salut Pública de Barcelona per presumpte contaminació de l'aigua.

La Sra. TRUÑO exposa que l'escola bressol Cobi, al districte de Sant Martí, és una de les 101 escoles bressol de la xarxa d'escoles bressol municipals de Barcelona. Es va construir el 2011 amb una xarxa de canonades instal·lades de coure i poc temps després de la posada en servei de l'escola es van detectar incidències en la instal·lació de l'aigua, ja que quan es deixava d'utilitzar uns dies, per exemple durant les vacances

o els caps de setmana, l'aigua sortia amb certa coloració blavosa. Per solucionar-ho, es va dotar l'escola d'un tractament sistemàtic amb polifosfats i un sistema àmpliament utilitzat en instal·lacions d'aigua per al consum humà, i des d'aleshores s'han anat fent anàlisis periòdiques que han anat confirmant la bona qualitat de l'aigua de la xarxa, totalment apta per al consum humà. Malgrat això, i per un principi de precaució, es va optar per utilitzar aigua d'ampolla per beure i cuinar des d'aquell moment, i el fet que es continués emprant aquesta aigua d'ampolla i que al setembre hi hagués una incidència amb la dosificació dels polifosfats en aquest sistema de tractament de l'aigua va motivar que a l'inici d'aquest curs tant l'IMEB com el Consorci d'Educació decidissin renovar totalment el sistema de canonades de l'equipament, de la instal·lació d'aigua de l'escola, i eliminar definitivament, per tant, aquests tractaments sistemàtics de l'aigua amb els polifosfats. Al novembre, l'Agència de Salut Pública va procedir en un control rutinari a tancar per precaució la cuina en veure que l'aigua de boca que es feia servir era d'ampolla perquè volia fer més analítiques i, un cop fetes aquestes analítiques, l'Agència va informar que els resultats eren correctes i que totes les mostres de cuina, banys i aules eren correctes. Actualment, la situació està del tot solucionada, ja que, tal com es va decidir a inicis de curs, durant les vacances de Nadal es van substituir tant les canonades com els termos, de manera que ara hi ha una xarxa de canonades de polipropilè i uns termos individuals a cada aula per tal de suprimir definitivament el tractament de polifosfats, que ja no és necessari. D'altra banda, el 17 de desembre la direcció de l'escola i els representants de l'IMEB i del Consorci d'Educació van informar les famílies que es procediria a aquesta substitució i es van prendre noves mostres per realitzar una vegada més l'anàlisi de la qualitat de l'aigua.

Subratlla que en cap cas no hi ha hagut una contaminació de l'aigua de l'escola bressol i que sempre s'hi ha utilitzat aigua tractada per a l'ús de boca i a la cuina.

La Sra. BARCELÓ agraeix la compareixença de la Sra. Truñó i la informació que ha facilitat, però lamenta la manca de transparència del Govern municipal, que no va donar cap explicació quan l'Agència de Salut Pública, una agència qualificada i amb grans professionals, va tancar l'aigua de l'escola el 26 de novembre. Per exemple, no en va dir res el 3 de desembre al Consell Escolar del Districte de Sant Martí. A parer seu, és un tema prou important per informar-ne, ja que els problemes relacionats amb la salut sempre són molt importants i ho són encara més si hi estan implicats els menors d'una escola pública.

Dit això, pregunta si la xarxa de distribució de l'escola bressol, que es va posar en funcionament el 2011 i, per tant, no és gaire antiga, és la xarxa general o bé prové d'un pou intern; quins problemes genera la xarxa interna d'aquesta distribució de l'aigua; des de quina data aquesta escola bressol municipal no utilitza l'aigua ni per cuinar ni per beure —observa que sí que s'utilitzava al rentavaixelles, on es rentaven biberons i tetines—; qui va prendre aquesta decisió; si les famílies n'estaven informades; des de quan s'utilitza una empresa externa per al menjar; com se solucionarà el problema, i quin és el compromís perquè no torni a sorgir.

Per acabar, insisteix que hi ha hagut una manca de transparència i d'informació a les famílies, tal com van fer saber elles mateixes a la reunió que es va convocar a l'escola, i subratlla que la desinformació davant temes de salut genera molta incertesa i desconfiança.

La Sra. SENDRA coincideix que la informació és important, especialment en espais d'educació i en temes que afecten la salut, de manera que agrairà qualsevol informació que es faciliti sobre aquesta qüestió, sobre la qual també vol saber per què només hi ha hagut una escola afectada si l'aigua es distribueix al barri de manera generalitzada. Pregunta si és que hi ha un pou soterrani o alguna filtració.

Entén que cal facilitar les explicacions necessàries per tranquil·litzar sobretot les famílies, ja que amb aquests temes, a més, es creen alarmes molt de pressa, de manera que com abans es resolguin, millor.

A continuació, comenta que aquí el tema important —ERC ho ha posat a la lluita de pressupostos que hi ha hagut a l'Ajuntament— és disposar de fons suficients per reaccionar en les inversions en l'àmbit escolar. Afegeix que cal una planificació, una previsió a mitjà i a llarg termini de quines són les necessitats que s'han de preveure i s'hauran d'assumir en un any, en dos anys, en quatre anys, en vuit anys, fer una planificació general i un fons de contingència. Diu que és conscient que s'estan fent molts esforços i que han estat anys difícils tant per a l'Ajuntament com, sobretot, per a la Generalitat, però considera que és el moment de tractar això i donar garanties i tranquil·litat al conjunt de la població.

En darrer lloc, diu que cal evitar generar alarma, perquè les alarmes no són bones, i que el que cal fer és estudiar les situacions, donar-hi resposta i, sobretot, conjuntament, posar tots els instruments possibles per aconseguir la informació que permeti preveure, planificar i actuar amb temps, i donar sortida a les necessitats d'infraestructures de les escoles de la ciutat.

La Sra. VILA se suma a la intervenció de la Sra. Sendra i al to d'aquesta, ja que coincideix que en determinades qüestions cal evitar l'alarmisme —els grups disposen d'espais no formals de comunicació on també es poden tractar aquests temes—, un alarmisme que el seu grup considera que hi ha en el fons d'aquesta sol·licitud de compareixença. D'altra banda, però, també està d'acord que és necessari aconseguir que el Govern faciliti la informació pertinent i respongui ràpidament i amb transparència tant a les persones afectades o interessades com als grups municipals.

Per això, demana que el Govern informi de l'estat actual de la qüestió i que l'Agència de Salut Pública emeti un informe sobre la situació de les canonades després d'haver fet les obres per certificar que tot és correcte i que, per tant, ningú, especialment les famílies, no s'ha de preocupar. L'informe també hauria d'incloure les analítiques de l'aigua per garantir a les persones que treballen a l'escola i a les famílies que hi porten els seus fills que la qualitat de l'aigua és la necessària per al seu consum o per a l'ús que es consideri necessari a la cuina, i s'haurien d'anar presentant informes nous periòdicament mentre hi hagi preocupació entre les famílies i l'entorn de l'escola.

Conclou que cal evitar que per a les famílies portar un fill a aquesta escola suposi angoixa, i que el Govern ha de ser capaç de generar espais de confiança mútua per compartir tota la informació.

El Sr. RAMÍREZ coincideix que el Govern municipal ha de ser més transparent i ha de facilitar més respostes, sobretot per les famílies dels nens i les nenes que van a aquesta escola bressol, ja que són qui realment pateixen per si hi ha algun tipus de contaminació.

Posa de manifest que al novembre l'Agència de Salut Pública va tancar la cuina de l'escola bressol després d'un control rutinari que deia que havien vist que feien servir aigua envasada, una situació gens habitual. Observa que si es fa servir aigua envasada per a consum i per a la cuina és perquè alguna cosa no funciona adientment i això fa saltar les alarmes, i que si les analítiques de metalls de l'aigua en boca van dictaminar que l'estat de les canonades no permetia fer servir l'aigua de la xarxa de subministrament ni per beure ni per cuinar, ha faltat una pedagogia per part de l'Ajuntament, que ha actuat amb poca transparència i, fins i tot, ha fet una mala gestió de la situació, que no ve del novembre del 2019, sinó, segons alguna informació, de fa vuit anys: el 2011 els experts ja van recomanar que els nens no beguessin aigua de l'aixeta ni rentessin els aliments amb aquesta aigua, però durant anys no s'hi ha actuat.

Subratlla que cal explicar per què s'ha trigat tant a fer que aquest centre disposés del subministrament adient d'aigua i quin és l'origen d'aquesta problemàtica, si la contaminació procedeix de la xarxa de distribució, d'un pou o de filtracions, així com garantir a aquestes famílies que d'ara endavant poden estar tranquil·les perquè els seus fills podran gaudir de la salut pública necessària.

Per acabar, demana que es facilitin per escrit els informes de l'Agència de Salut Pública, que s'especifiqui quins són els riscos per a la salut dels nens i quin és l'origen del problema, i que es confirmi si el problema ha quedat resolt.

La Sra. PARERA no està d'acord que demanar aquesta compareixença sigui contribuir a generar alarma, sinó que entén que l'objectiu és contribuir a generar transparència, cosa que no hi ha hagut en aquest tema. Per això, considera que és una compareixença necessària, no només per a l'escola i els pares afectats, sinó també per als grups municipals, que han de saber què ha passat, igual que tota la ciutadania, part de la qual potser també està afectada pel problema, ja que sembla estrany que només afecti una escola.

Pregunta per què no s'han fet abans les obres si ja el 2011, quan es va inaugurar l'escola, es va recomanar no utilitzar aigua de l'aixeta ni per beure ni per cuinar, cosa que indica que hi ha un problema important, i per què són els pares qui han de denunciar la situació, en lloc de l'Ajuntament. Pregunta també si les obres s'haurien fet si no hi hagués hagut una denúncia dels pares.

D'altra banda, vol saber si s'ha informat els pares dels riscos per a la salut a què han pogut estar exposats els seus fills —si n'hi hagués hagut—, que han conviscut amb aquesta aigua perquè s'utilitzava per rentar els coberts i els plats, entre altres coses, i si s'han fet controls als nens si eren necessaris, uns controls que entén que no han d'assumir els pares, sinó l'Administració, que és qui ha fallat.

Per acabar, subratlla que cal aclarir la situació i assegurar que no es repetirà, així com no donar per solucionat el problema si no se n'ha analitzat bé l'origen i si afecta altres habitatges o altres locals de l'entorn.

La Sra. TRUÑÓ assegura que el problema està resolt definitivament, ja que, com ha explicat en la primera intervenció, s'han substituït totes les canonades i el dipòsit central —semblava que això era el que feia necessaris els tractaments amb polifosfats—, de manera que les canonades ja no són de coure i el dipòsit ha deixat de ser central (n'hi ha un per a cada aula). Comenta, però, que si bé aparentment

l'origen del problema està resolt, s'està pendent de les noves analítiques en el nou escenari de les reformes fetes per tal de tenir-ne totes les garanties.

Subratlla que el Govern comparteix la necessitat de continuar invertint en millores a les escoles bressol, però insisteix que des del 2011 es va trobar la solució de l'aigua embotellada i el tractament de polifosfats, i comenta que, com que no hi havia cap risc per als infants, la reforma es va anar posposant fins al darrer Nadal. Puntualitza, però, que no es va actuar arran de denúncies de les famílies —nega que n'hi hagi hagut—, sinó després que al setembre, a l'inici del curs, hi hagués una incidència amb el tractament de polifosfats i l'IMEB i el Consorci d'Educació decidissin fer tots els preparatius per fer la reforma.

Per acabar, agraeix la bona actitud de totes les famílies de l'escola, de les mestres i de la direcció del centre, que en tot moment han estat facilitadores, han agilitzat les tasques i han contribuït a portar a bon port les reformes que calia fer en un temps curt.

La Sra. BARCELÓ remarca que la millor manera de no generar alarmisme és facilitant la informació adequada, cosa que en aquest cas no s'ha fet: durant nou anys les administracions públiques competents han omès informació.

Qualifica d'absolutament sorprenent que una escola municipal pública, gestionada amb diners públics, estigui nou anys sense poder utilitzar aigua per cuinar ni per beure, així com l'aigua d'aquesta escola sí que s'utilitzi per al rentavaixelles.

Insisteix que s'ha actuat amb irresponsabilitat i manca de transparència, i assegura que el seu grup no pretén generar alarmisme, sinó que es faciliti la informació pertinent, sobretot a les famílies.

Conclou que no hauria calgut sol·licitar aquesta compareixença si les administracions públiques competents haguessin gestionat el problema adientment, i lamenta que durant nou anys no s'hagi solucionat el problema i que les famílies hagin estat tan desinformades i hagin tingut por que el problema pogués perjudicar la salut dels seus fills.

La Sra. SENDRA comenta que quan hi ha un problema en una escola, sobretot si és una escola municipal i, especialment, una llar d'infants, cal solucionar-lo amb la màxima rapidesa possible, i observa que, segurament, si a l'inici s'haguessin canviat les canonades directes a la cuina s'haurien estalviat molts anys d'inquietuds. Ara que s'ha fet la substitució de les canonades, cal fer les proves pertinents per assegurar que tot és correcte i, en cas que no ho sigui, actuar amb rapidesa.

Tot seguit, subratlla que cal el consens de tots els grups per posar l'educació com a màxima prioritat a l'Ajuntament i perquè es puguin tenir els recursos suficients, de manera que es pugui actuar amb rapidesa quan hi hagi un problema. A parer seu, que tothom estigués convençut a posar l'educació en primer lloc i que l'Ajuntament ha de poder respondre ràpid i bé quan hi ha un problema de salut a una escola municipal, ja seria un gran pas de futur.

La Sra. VILA comenta que convindria que un informe de l'Agència confirmés les paraules de la comissionada que el problema està resolt, així com que, quan es disposés dels resultats de les darreres analítiques, es facilitessin a tots els grups i es convoqués les famílies per explicar-los els documents i quina és la nova situació per

generar tranquil·litat i perquè no fos necessari parlar més d'aquesta escola bressol si no fos per qüestions positives i del seu projecte pedagògic.

El Sr. RAMÍREZ insisteix a demanar que els informes es facilitin als grups i comenta que, a parer del seu grup, si encara no es coneixen els resultats de les darreres anàlisis, la situació no està resolta.

D'altra banda, subratlla que el que ha succeït durant aquests anys ha estat una irresponsabilitat, ja que durant nou anys s'ha exposat aquests nens i aquestes nenes a una situació de risc per a la seva salut i hi ha hagut manca de transparència total i una mala gestió a l'hora de fer front al problema, i pregunta què hauria passat si la situació s'hagués produït en una escola bressol privada. Observa que probablement en aquest cas l'escola no hauria continuat oberta amb aquesta irregularitat durant tants anys, sinó que s'hauria precintat, se li hauria retirat la llicència i s'hauria tancat immediatament.

La Sra. PARERA pregunta si quan es va donar la llicència a aquesta escola municipal i quan es va fer l'obra inicial això no es va analitzar. Entén que abans d'atorgar una llicència i tirar endavant una construcció cal fer determinades comprovacions i que, en el cas d'una escola bressol, que acollirà nens petits, calen determinades mesures sanitàries de control. En cas que aquestes qüestions no s'haguessin revisat en aquell moment, en voldria saber el motiu.

La Sra. TARAFÀ comenta que en un tema tan delicat com la salut dels infants convé no barrejar-ho tot: una cosa és parlar de la millora dels canals de comunicació i de la transparència i, una altra, assumir que les actuacions relacionades amb la salut pública no han estat correctes. En aquest sentit, com a regidora de Salut i presidenta de l'Agència de Salut Pública, subratlla que totes les analítiques que s'han fet al llarg dels anys han estat negatives, també les que es van fer en el moment de tancar la instal·lació, i si s'estan esperant unes noves analítiques és perquè després de l'obra i de la nova instal·lació es fa una analítica de control, però tot indica que els resultats seran negatius, com ho han estat sempre.

Afegeix que es pot parlar de si hi ha un problema de disfunció de per què es fa servir aigua embotellada o de per què l'obra no s'ha fet abans, però insisteix que no hi ha hagut cap problema de salut pública i que aquests infants no han patit cap problema de salut pública.

Subratlla que quan es parla de salut pública cal cenyir-se a les dades reals i no a dades imaginàries, i, en aquest cas, les dades reals són tres analítiques que han estat negatives, i s'està en espera d'una analítica rutinària.

Observa que l'Agència fa moltíssimes inspeccions rutinàries, i no fa comunicats públics de totes, però indica que, per descomptat, es facilitaran tots els informes que es demanin.

Per acabar, confirma que la col·laboració de les famílies ha estat absoluta; insisteix que es pot debatre sobre si cal millorar la comunicació i la transparència de l'Agència, de l'escola o de qualsevol altre agent, però tenint clar que no s'ha corregut cap risc pel que fa a la salut pública i que totes les analítiques són negatives, i demana molta cura en un tema tan important per als pares i les mares.

ES DONA PER TRACTADA

III) Propostes a dictaminar

- a) *Ratificacions*
- b) *Propostes d'acord*

4.– (20190482 GHab) CREAM una Comissió no permanent d'estudi sobre la regulació dels preus dels lloguers que permeti la compareixença i el diàleg dels diferents agents implicats en les polítiques d'habitatge a la ciutat, d'acord amb els paràmetres següents: Objecte de la Comissió: estudiar l'aplicació i repercussió que tindria la regulació dels preus dels contractes d'arrendament d'habitatge a la ciutat de Barcelona i a l'Àrea Metropolitana de Barcelona a fi i efecte d'impulsar i aconseguir, si escau, la seva efectiva implementació a la ciutat de Barcelona. La Comissió haurà de tractar els temes següents: Situació i polítiques d'accés a l'habitatge a Barcelona, Àrea Metropolitana i altres grans ciutats globals. Experiències internacionals en la regulació dels preus dels lloguers. Marc competencial i escenaris potencials de regulació. Impactes socials, econòmics i urbanístics de les regulacions dels preus dels lloguers a Barcelona i a l'Àrea Metropolitana. Conclusions. Composició de la Comissió: La comissió estarà integrada per dos/dues regidors/es de cada un dels grups municipals. Règim de funcionament: La periodicitat de les reunions s'establirà en el marc de la pròpia comissió i el calendari de treball serà d'un màxim de 5 mesos. La comissió prendrà els acords per majoria ponderada, les seves sessions tindran caràcter públic i podrà requerir la presència de les persones que consideri adients per al compliment de la seva comesa, d'acord amb els criteris anàlegs establerts a l'article 39 ter del ROM. La Comissió no permanent d'estudi s'extingirà automàticament en el moment que s'elabori un informe recollint les aportacions i punts de vista que es manifestin en les diferents sessions i un cop s'acompleixi el calendari de treball. Designar com a Presidenta i Vicepresidenta de la Comissió les Imes. Sres. Eva Baró Ramos i Lucía Martín González, respectivament.

La Sra. MARTÍN recorda que la comissió a què fa referència la proposta va ser demanada tot just començar el mandat pel Grup d'ERC, i ja se n'ha parlat amb la resta de grups en una primera reunió que es va fer al novembre.

Dit això, posa de manifest que en el mandat anterior l'Ajuntament va començar a situar com a prioritat política les polítiques d'habitatge i, concretament, la necessitat d'una reforma legislativa que permeti a les ciutats impedir els lloguers abusius, coses que ja poden fer altres ciutats de diferents països.

Recorda que la primera interpel·lació institucional en aquest sentit la va fer l'alcaldeessa Ada Colau el 2015 i que aleshores la proposta era vista amb molt d'escepticisme, ja que, en general, existia un gran desconeixement de les mesures de regulació de preus, la qual cosa feia que cap grup polític i cap institució reclamés mesures d'aquest tipus, que sí que començaven a reclamar els moviments socials, la ciutadania.

Lamenta afirmacions poc serioses que es van haver d'escoltar aleshores, com ara que això només tenia a veure amb el turisme i que, per tant, no s'havia de parlar de llei

d'arrendaments, o que això només era cosa de Madrid i de Barcelona, perquè la resta de ciutats no es trobarien mai en la mateixa situació que aquestes. Posteriorment, però, tothom ha comprovat que les pujades de lloguers afecten també ciutats com Sant Cugat, Hospitalet, Palma, Màlaga o València —és un fenomen que està estès en els nuclis urbans—, i cinc anys després d'insistir-hi i treballar-hi des de l'Ajuntament, des del Congrés i des del Parlament —menció a part als moviments socials, especialment a la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, el Sindicat de Llogaters i nombroses assemblees de barri i sindicats—, i de donar a conèixer experiències similars a altres llocs d'Europa i dels Estats Units, avui la proposta és coneguda i compta amb un gran suport social: segons l'enquesta del CIS del juliol, gairebé el 40% de les persones que resideixen a l'Estat estarien d'acord amb regular els lloguers per impedir-ne pujades abusives, un percentatge que arriba fins al 70% quan les persones enquestades viuen en grans ciutats. D'altra banda, avui aquest tema no només està a l'agenda de qualsevol que vulgui parlar de polítiques d'habitatge —ja sigui per estar-hi a favor, per discrepar-ne o per tenir-hi dubtes—, sinó que, a més, s'ha aconseguit que recentment aquesta regulació dels lloguers formi part de l'acord del nou govern progressista que comença a caminar a l'Estat, i a Catalunya també hi ha hagut avenços en l'esfera institucional: durant la campanya de les municipals, la Conselleria de Justícia va presentar una proposta al Parlament en aquest sentit, si bé finalment no va tirar endavant, probablement per una manca de coordinació i de treball previ amb entitats, grups polítics i institucions implicades —res que no es pugui millorar, en tot cas. Entén, doncs, que l'interès és gran i que hi ha l'opinió generalitzada que, si bé no hi ha solucions úniques, la regulació dels lloguers és una eina imprescindible que cal posar en marxa de manera urgent i que, per tant, és important analitzar.

Explica que el que es vol tractar en les quatre sessions de la comissió que se celebraran és: la situació i les polítiques d'accés a l'habitatge a Barcelona, les ciutats de l'àrea metropolitana i altres ciutats globals; les experiències internacionals en regulació de preus de lloguers; els marcs competencials i els possibles escenaris de regulació, i els impactes socials, econòmics i urbanístics de les regulacions dels preus dels lloguers que poden produir-se a Barcelona i a l'àrea metropolitana.

En darrer lloc, manifesta el desig del Govern que les sessions, en les quals s'escoltaran veus molt diverses de gent amb expertesa, serveixin per aclarir dubtes i per impulsar entre totes una eina legislativa que és imprescindible si es vol garantir el dret a l'habitatge.

La Sra. BARÓ entén que la gran majoria dels grups municipals coincideix en la diagnosi i en la dificultat creixent, massiva i molt preocupant en l'accés a l'habitatge, una dificultat que en alguns casos dona lloc a una situació d'emergència habitacional i d'exclusió residencial, i que cada cop està present en capes més grans de la ciutadania. Entén que, amb la diagnosi compartida, cal trobar la manera de plantejar, sense prejudicis, sense idees preconcebudes, possibles solucions, i debatre-les amb la màxima objectivitat possible.

Assenyala que el seu grup considerava que Barcelona no es podia permetre el luxe de no fer aquest debat que ja havien fet moltes altres ciutats, atès que fa referència a un problema global, i, per això, el Plenari es va reunir en sessió extraordinària al juliol per plantejar aquesta qüestió i posar-la a l'agenda política de la ciutat.

Entén que a la comissió, que considera que mereix el suport de tots els grups, es debatrà sobre les premisses, els condicionants, els requisits i els riscos possibles de la mesura, però opina que és de responsabilitat debatre-la i impulsar una política pública que té una vocació clarament estructural.

Tot seguit, anima tots els grups polítics a, més enllà de denunciar el problema de l'habitatge, donar suport a la creació d'aquest espai de debat que permeti aclarir diverses qüestions per facilitar una futura presa de decisions en aquest àmbit.

Conclou que cal deixar de denunciar i fer diagnosi i començar a fer un pas endavant i tractar el tema amb objectivitat i posant-hi una miqueta de ciència, més enllà del màrqueting i de les proclames polítiques.

La Sra. MUNTÉ indica que el seu grup està totalment a favor de la creació d'aquesta comissió no permanent d'estudi que sorgeix d'una demanda que tant ERC com JxCat van fer a la sessió extraordinària del Plenari del 23 de juliol, en la qual el Govern es va abstenir en aquesta proposta.

Recorda que aleshores el seu grup demanava que aquesta comissió fos un espai de trobada per construir i per cercar solucions entre tots (en col·laboració i amb lleialtat amb la resta d'administracions —l'Administració de la Generalitat de Catalunya hi té un paper important—, així com amb els privats compromesos amb la construcció i la gestió d'habitatge de lloguer social i assequible a la ciutat de Barcelona) i que tingués una visió clarament metropolitana, atès que la problemàtica no es limita a la ciutat de Barcelona, sinó que s'estén a la resta de municipis metropolitans.

Per acabar, subratlla que la gravetat de la situació de l'accés a l'habitatge en general i dels preus del lloguer en particular, que es pateix a tota la ciutat, si bé en alguns barris amb més intensitat que en d'altres, fa que no es pugui tancar la porta a cap reflexió ni a cap mesura que pugui contribuir a capgirar la situació.

La Sra. BARCELÓ posa de manifest que els darrers cinc anys a la ciutat de Barcelona els lloguers han pujat gairebé un 40%, cosa que dificulta l'accés a l'habitatge; que en quatre anys el Govern municipal no ha estat capaç d'augmentar el parc d'habitatge públic a la ciutat, i que cada cop hi ha més famílies que tenen adjudicat un habitatge per la Mesa d'Emergència Habitacional però no el reben perquè no n'hi ha.

Dit això, indica que el seu grup no s'oposa a la creació d'una comissió que tracti diferents qüestions relacionades amb la regulació dels preus de lloguer —s'hi absté—, però pregunta per a què servirà aquesta comissió i quin benefici n'obtindran els veïns de la ciutat, ja que, si bé sempre és important debatre i tenir presents les dades, i els temes que tractaria la comissió són interessants, el que necessita Barcelona són menys comissions i més grues de construcció.

Afegeix que, tal com diu l'informe de l'Observatori Metropolità de l'Habitatge de Barcelona, per solucionar el preu de l'habitatge cal un conjunt de mesures que van molt més enllà de limitar els preus, i assenyala que fa uns mesos el Sr. Ábalos, com a ministre de Foment, va modificar la LAU ampliant el temps de lloguer, però ara per ara no s'ha aconseguit cap control del preu, i els estudis que s'han fet, per exemple, sobre el control de preus a Berlín indiquen que no hi ha hagut els resultats que s'esperaven.

Per això, proposa que es creï una comissió de seguiment del desenvolupament del Pla d'habitatge de la ciutat, i insisteix que el que necessiten els veïns de Barcelona són

menys comissions i més grues de construcció per tenir el parc d'habitatge públic que necessita la ciutat.

La Sra. BARCELÓ expressa l'abstenció del seu grup.

El Sr. RAMÍREZ expressa el vot favorable del seu grup i explicita que aquest vot només avala la creació de la comissió per tractar la regulació dels preus de lloguer i l'accés a l'habitatge, no pas els resultats. Afegeix que tothom coneix l'opinió del PP respecte d'aquest tema, però vol que la comissió, que ha de tractar un repte molt important, sigui plural, com ho són les veus dels experts i els afectats en aquest àmbit, i objectiva. A continuació, indica que el canvi en la percepció del problema per part de la ciutadania requereix que els responsables polítics afavoreixin tant com puguin el debat i busquin solucions al problema de l'accés a l'habitatge, i comenta que, a parer del seu grup, en l'àmbit de l'habitatge a Barcelona intervenen molts actors i aquests tenen molt a aportar al debat per enriquir-lo i facilitar la cerca de solucions i polítiques públiques.

D'altra banda, subratlla que l'estigmatització de col·lectius no dona bons resultats, com demostra el fet que els indicadors d'habitatge hagin empitjorat exponencialment des que Ada Colau està al Govern (en el baròmetre municipal reiteradament l'accés a l'habitatge és un dels principals problemes que perceben els barcelonins).

En darrer lloc, explicita que més endavant ja es veurà quines són les conclusions de la comissió i quina utilitat tenen.

La Sra. PARERA expressa el vot favorable del seu grup, que entén que el debat és important, ja que, d'entrada, que s'anuncii una regulació de preus pot espantar el propietari arrendador, que el primer que faria seria retirar del mercat la propietat.

Puntualitza que aquest vot no implica estar a favor de la regulació ni en contra, sinó estar a favor del debat, sense el qual no té sentit posicionar-se, i en el qual cal donar veu, com sempre s'ha reclamat, a qui més hi pot aportar: els experts del sector, sense vetar cap dels experts que proposin els grups municipals.

D'altra banda, diu que entén que es farà una anàlisi de la mesura del 30%, ja que, si no, seria molt complicat extreure una conclusió objectiva sobre mesures addicionals que es puguin fer.

Entén també que el debat amb el sector serà sincer i que la comissió no donarà cap resultat si tothom hi va amb idees preconcebudes: tothom hi ha d'anar amb la ment en blanc, escoltar què diuen els experts, analitzar les possibilitats, fer una anàlisi comparativa amb altres ciutats assimilables a Barcelona per veure quins resultats obtenen —una anàlisi que el seu grup ja va demanar— i veure què es pot extreure de les seves experiències.

Per acabar, comenta que per a grups petits com el seu, amb només dos regidors, és difícil assistir a les reunions de totes les comissions, però BxCanvi hi assistirà i hi contribuirà amb les millors aportacions possibles.

La Sra. MARTÍN posa de manifest que aquest tema, que aquí és complex i innovador, ja té recorregut en altres ciutats, i assegura que s'intentarà que la comissió sigui amena i interessant perquè no sigui tan difícil assistir-hi.

D'altra banda, diu que el Govern és conscient que la mesura, en el supòsit que es pugui aplicar, no ho resoldrà tot, ja que cal aplicar un ventall ampli de mesures. Per acabar, qualifica de simplista la frase de la Sra. Barceló de «menys comissions i més grues», i observa que durant la bombolla immobiliària hi havia més grues que mai, els preus eren altíssims i tothom sap com va acabar tot.

La Sra. BARCELÓ respon a la Sra. Martín que a qui demana que posi les grues és a ella, ja que el que hauria de fer és dir quan començarà a construir-se parc d'habitatge als solars disponibles, tot especificant data d'inici i de finalització i pressupost.

Es dictamina amb el posicionament favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, Partit Popular i Barcelona pel Canvi i l'abstenció de Ciutadans.

5. – (20190433) APROVAR l'expedient núm. 20190433 de reconeixement de crèdit per un import de 8.999,99 euros, IVA inclòs, atesa la necessitat de regularitzar despeses ocasionades pels treballs realitzats durant l'any 2017 pel desenvolupament de l'API d'integració pels censos d'equipaments i entitats de l'IBE pel Pla de sistemes, a favor de l'empresa Everis Spain SLU, amb NIF núm. B82387770. AUTORITZAR, DISPOSAR I OBLIGAR la despesa per import de 8.999,99 euros, IVA inclòs, amb càrrec al pressupost i partida indicades en aquest document a favor de l'empresa Everis Spain SLU, amb NIF núm. B82387770. NOTIFICAR aquest acord a l'interessat per al seu coneixement.

La Sra. PÉREZ constata que tothom hi vota a favor.

Es dictamina amb el posicionament favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel Canvi.

IV) Part decisòria / Executiva

- a) *Ratificacions*
- b) *Propostes d'acord*
- c) *Proposicions*

V) Part d'impuls i control

- a) *Proposicions / Declaracions de Grup*

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

6. – (M1923/447) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda instar al Govern municipal a: Que el govern presenti en 3 mesos, un informe sobre el grau de compliment i execució de la Mesura de Govern sobre Urbanisme de Gènere, presentada pel Govern municipal el març del 2017, així com les actuacions realitzades derivades d'aquesta mesura, per tal de poder avaluar els resultats obtinguts per

aquestes, les noves propostes previstes a implementar i reduir així la bretxa de gènere a l'espai públic.

La Sra. ALAMANY comença la intervenció amb una cita de l'activista i urbanista Jane Jacobs: «Ningú no pot trobar què funcionarà per a les nostres ciutats veient ciutats jardí suburbanes, manipulant maquetes o inventant ciutats de somnis. Has de sortir i caminar», i observa que Jacobs deia això molt abans dels primers brots de l'urbanisme de gènere i es referia a les diferents variables de la configuració urbana (espai públic, mobilitat, equipaments, habitatge, participació i seguretat). Afegeix que quan es parla d'urbanisme amb perspectiva de gènere no es parla només d'adaptacions segons els rols vinculats a homes i dones, sinó que un dels factors clau és també la classe social, però, malgrat els avenços, les ciutats continuen estant pensades per a una classe heteronormativa, blanca, amb recursos i amb un perfil bàsicament masculí, i l'espai públic sovint continua sent especialment hostil cap a les dones. En aquest sentit, esmenta el testimoni d'una dona, Gemma, recollit per *La Vanguardia*, que diu que necessita vestir-se d'home per evitar atacs en la seva situació de sensellarisme.

Reconeix que el Govern és sensible a l'hora de tractar les qüestions de gènere en els àmbits en què té competència, i els darrers anys s'ha fet un pas endavant en aquest àmbit, però el seu grup considera que cal ser ambicioses, fiscalitzar i anar més enllà fins a posar fi a la desigualtat que penetra tots els àmbits de la societat, també l'espai públic.

Exposa que a l'octubre del 2016 es va aprovar una proposició del Grup d'ERC en què es demanava la incorporació de criteris de gènere a les clàusules de valoració tècnica per a l'adjudicació de concursos de projectes i obres de l'espai urbà i equipaments, i l'elaboració d'un programa de formació en urbanisme de gènere, dues actuacions que s'han dut a terme. També demanava, però, la creació o assignació de la figura de responsable en urbanisme de gènere, la realització en sis mesos d'un mapa dels punts negres de la ciutat amb referència a l'urbanisme de gènere i l'establiment de criteris d'intervenció, i això no s'ha complert. Per això, aquests temes són clau en relació amb el pressupost pel que fa a l'espai públic: l'auditoria dels espais foscos nocturns i un projecte pilot de circuit urbà a Can Dragó.

Assenyala que al març del 2017 el Govern va presentar la mesura d'urbanisme de gènere amb l'objectiu d'integrar la perspectiva en les polítiques d'urbanisme. És a dir, sobre el planejament i la gestió urbanística, l'espai públic, la mobilitat i l'ecologia de la ciutat. La mesura preveia una sèrie d'actuacions que havien de permetre canviar el model urbà i la institució, i algunes de les actuacions s'han dut a terme, com ara les marxas exploratòries als barris, el projecte Polígoneres, la formació al personal, el projecte de la Meridiana o el manual d'urbanisme de la vida quotidiana (amb dos anys de retard), però d'altres no es té constància, com ara el mapa de ciutat, la revisió dels elements urbans i la seva disposició, el Pla de mobilitat escolar amb perspectiva de gènere, la creació d'indicadors de gènere a les superilles, el mapa de la xarxa quotidiana a Gràcia o les mesures de conciliació familiar. Diu que fa la impressió que cal un impuls per anar més enllà de l'anàlisi i de les bones intencions.

Subratlla que la formació i la conscienciació són qüestions clau en la lluita feminista, i en el cas de l'urbanisme hi ha l'oportunitat de construir eines tangibles: les ciutats són l'expressió física de les societats, per això és imprescindible repensar, transformar i

proposar espais urbans des del feminisme per a tothom. Afegeix que els espais no són neutres, sinó que condicionen, envien missatges i, sovint, expulsen un col·lectiu i ens diuen com ens hem de comportar. Per això, l'urbanisme és l'eina transformadora per excel·lència capaç de produir canvis no només en el teixit urbà, sinó també en el social, i ben utilitzat pot permetre reduir les desigualtats, entre les quals hi ha les de gènere.

Pels motius exposats, el seu grup presenta aquesta proposició, que llegeix (comenta que hi ha hagut una modificació: el termini s'ha ampliat de tres mesos a nou).

La Sra. VILA comenta que quan el Govern va presentar la mesura semblava una mesura molt ambiciosa, i ho plantejava de manera que semblava que abans d'aquesta mesura de govern no s'hagués fet res en urbanisme amb perspectiva de gènere a Barcelona, cosa que no és certa: el SIR es dedicava a assessorar en aquestes qüestions; un decret del mandat de l'època de l'alcalde Trias obligava a incorporar la perspectiva de gènere a l'hora d'impulsar mesures de govern i a tots els plans de l'Ajuntament; es van iniciar, amb la Regidoria de la Dona, les marxes exploratòries a tots els districtes —se suma a l'afirmació que cal construir l'urbanisme trepitjant el carrer, i comenta que es va entendre que la millor manera de fer aquestes auditories de l'espai públic era amb les dones dels districtes agrupades a través dels consells de dones—, i es va aprovar el pla d'il·luminació, que incorporava la perspectiva de gènere (la il·luminació és una peça clau en l'urbanisme).

Dit això, indica que, atès que no hi ha hagut cap retorn que permeti avaluar les actuacions concretes que plantejava la mesura de govern, el seu grup vota a favor de la proposició. Comenta que per a JxCat és interessant conèixer-ne el grau de compliment i l'estat d'implementació, i considera positiu, sobretot en les qüestions de gènere, analitzar i avaluar l'impacte de les mesures, perquè generen expectatives directes sobre una part de la població especialment, però també sobre el conjunt.

Per acabar, subratlla que cal fer una avaluació rigorosa, amb indicadors que realment confirmen si les inversions que s'han fet perquè l'urbanisme tingui aquesta perspectiva de gènere han tingut un impacte no només en l'espai públic, sinó també en el dia a dia de les persones que utilitzen aquest espai públic i en gaudeixen, especialment les dones.

La Sra. BARCELÓ expressa la convicció del seu grup que és molt important incloure la perspectiva de gènere i que igual que se'n parla a Urbanisme està bé que se'n parli a la Comissió de Drets Socials.

Dit això, observa que el grup proponent ha acceptat l'esmena del Govern d'ampliar el termini de presentació de l'informe de tres mesos a nou, quan ja hi hauria d'haver un informe, ja que en la presentació de la mesura de govern, al març del 2017, es va dir que es presentaria un primer informe dos anys després, cosa que no s'ha fet. Espera que ara sí que es compleixi el termini.

Afirma que si no s'ha fet aquest informe és perquè a la mesura no hi havia prou concreció, i subratlla que si es vol fer realitat una mesura, cal especificar per a cada proposta la data d'inici i de finalització, el calendari i el pressupost, dades que sovint els plans que presenta el Govern no inclouen.

D'altra banda, pregunta si està elaborat el mapa de diagnòstic i quines intervencions s'han de fer als diferents barris i districtes de la ciutat, i posa èmfasi en la necessitat

d'implementar mesures de seguretat urbana als espais públics, com ara l'augment de la il·luminació. Subratlla que quan es fa una plaça, més enllà de l'estètica, el més important és garantir la seguretat, que no hi hagi zones fosques i crear espais que s'adaptin a les necessitats de les dones, sobretot a les mares lactants. El seu grup considera, a més, que caldria incloure-hi lavabos, perquè en les diferents etapes del cicle vital una persona pot tenir la necessitat d'utilitzar-los.

Qualifica de molt greu que una dona s'hagi de vestir d'home per no tenir por, i comenta que a la darrera sessió que es va fer amb l'Agenda d'Infants va sortir una dada molt impactant en la qual caldria aprofundir: els infants de Barcelona tenen por d'anar pels carrers.

Pels motius exposats, el seu grup vota a favor de la proposició.

El Sr. RAMÍREZ expressa el vot favorable del seu grup, que veu, però, que de vegades quan el Grup Municipal del PP presenta iniciatives en algunes comissions, aquestes no s'admeten perquè es diu que pertanyen a un altre àmbit i es deriven a altres comissions. En aquest cas, observa que, si bé la perspectiva de gènere té a veure amb aquesta comissió, la mesura de govern a què fa referència es va presentar, debatre i aprovar a la Comissió d'Urbanisme, de manera que entén que és allà on caldria fer-ne el seguiment. El seu grup considera que de vegades amb altres grups s'actua amb més flexibilitat que amb el PP.

Dit això, recorda que en el debat de la mesura el seu grup en tot moment va defensar la incorporació de la perspectiva de gènere a les polítiques d'urbanisme i sobre el planejament i la gestió urbanística, l'espai públic, la mobilitat i l'ecologia de la ciutat, des de la transversalitat i sense cap tipus de visió paternalista, per eliminar els obstacles que impedeixen l'accés igualitari al mercat laboral i a l'espai públic i, així, fer efectiva la conciliació laboral, personal i familiar.

A continuació, observa que la majoria de les actuacions de la mesura van en la línia de generar, fomentar i garantir un canvi de model, però hi manca el calendari de cadascun dels objectius, així com el pressupost per a cadascuna de les línies. D'altra banda, el seu grup troba encertat que es presenti el grau de compliment d'aquesta mesura malgrat la transacció del termini de nou mesos, però entén que la mesura preveu accions molt poc concretes per donar visibilitat i modificar el model urbà, així com per visualitzar aquestes accions transformadores al llarg del termini que impacten en l'estructura i en el procés administratiu de l'ecologia urbana (a aquest efecte, es proposaven deu mesures d'actuacions amb transcendència a l'àmbit urbà i sis accions a l'àmbit institucional).

Per això, voldria saber quines de les accions s'han executat, quines resten pendents i quin és el calendari previst per a aquestes, així com quina ha estat la formació al personal en l'àmbit institucional, si s'ha elaborat el manual amb criteris de gènere per als tècnics que redacten i supervisen les figures del planejament i projectes de l'espai públic, i si s'han elaborat els indicadors de gènere per a la revisió dels projectes.

La Sra. PARERA diu que a ella també la va sorprendre veure aquesta proposició en aquesta comissió i no a Urbanisme, tot i que no té cap problema a debatre-la on es presenti, i hi vota a favor, ja que el seu grup hi està totalment d'acord.

Observa que la mesura de govern és més una declaració d'intencions que l'explicitació de mesures concretes que es volen portar a terme, però entén que és

important conèixer-ne l'aplicabilitat, com ha funcionat, si cal millorar-la i si cal implementar més mesures.

Dit això, posa de manifest que l'Ajuntament de Sant Cugat elabora un mapa dels carrers més insegurs per a les dones, amb el qual no només alerta, sinó que pot intervenir en els punts detectats per millorar-ne la il·luminació, augmentar-hi la vigilància, etc., mentre que a Barcelona hi ha una iniciativa que no és de l'Ajuntament, un «mapa de la por» —troba exagerat el nom— a Google Maps. Considera que Barcelona podria tenir en compte la iniciativa de Sant Cugat. Valora positivament, però, mesures que sí que està aplicant l'Ajuntament de Barcelona, com ara la reforma de la Colònia de Santiveri o la reurbanització de la Meridiana, però subratlla que hi ha alguns punts que clarament necessiten millor il·luminació (també a les marquesines dels autobusos, i també cal augmentar la freqüència d'aquests a la nit) i més vigilància.

En darrer lloc, comenta que quan es presenti l'informe es valorarà si és necessari implementar més actuacions que no estiguessin previstes d'inici en la mesura.

La Sra. PÉREZ dona a la secretària l'oportunitat de respondre a la qüestió d'ordre plantejada pel Sr. Ramírez.

La SECRETÀRIA explica que, atès que la proposició parla de gènere, es va considerar que sí que encaixava a la Comissió de Drets Socials; observa que hi ha temes que són transversals i que per tant poden afectar a diverses comissions, i assegura que Secretaria General i, més en concret ella, mai no valora l'adequació d'una proposició en funció del grup polític que la presenta.

La Sra. PÉREZ agraeix la proposició i el to constructiu d'una proposta que entén que vol sumar i continuar treballant en una línia que s'ha desenvolupat a l'Àrea d'Urbanisme, i manifesta la convicció del seu grup que la mirada de gènere a l'espai públic és imprescindible per tenir una ciutat més amable i més justa. Per això, el Govern treballarà per preparar l'informe que es demana.

Posa de manifest que la mesura a la qual fa referència la proposició tenia dues línies de treball: la percepció de seguretat entre homes i dones, i els recorreguts, les necessitats de la vida quotidiana, on hi ha el tema de les cures. En aquest sentit, subratlla que continuen sent les dones les que més assumeixen aquestes càrregues, motiu pel qual utilitzen l'espai públic d'una manera diferent. La mesura, per tant, té en compte elements com anar a la compra, anar a tenir cura d'infants i gent gran, temes de transport públic, que utilitzen més les dones, o la vida comunitària, i es continuarà treballant en aquesta línia i perquè les dones tinguin un paper molt actiu en la definició dels espais públics.

Tot seguit, dona les gràcies per la flexibilitat amb l'ampliació del termini per a la presentació de l'informe, que respon més a una qüestió personal (ella d'aquí a tres mesos no hi serà) que política. Comenta, però, que s'intentarà tenir l'informe i fer-lo arribar en el temps que demanava ERC inicialment.

A continuació, comenta que Barcelona ha estat capdavantera en aquest àmbit i hi ha avançat molt, per exemple en la generació de metodologies internes i en formació (més de 80 persones de l'Àrea d'Ecologia Urbana han rebut formació específica); es va fer arribar el manual d'urbanisme de la vida quotidiana o d'urbanisme amb

perspectiva de gènere, molt pensat i molt construït amb els equips —s'ofereix a tornar-lo a enviar, atesa la nova composició del Consistori—; s'ha avaluat l'impacte de gènere en alguns dels projectes que es van iniciar en el mandat anterior, en mobilitat específicament; hi ha un informe sobre equipaments —s'està treballant amb Gerència Municipal quines aportacions fa en la incorporació de la mirada de gènere en equipaments municipals—; s'ha incorporat específicament la participació de les dones en reformes urbanes importants; s'han fet marxés exploratòries a onze barris; s'han fet les reformes de la Colònia Santiveri i de la Meridiana; s'ha fet un mapa de la xarxa quotidiana amb tallers amb famílies, amb dones, al Coll, a Vallcarca, un projecte interessant, i s'han desplegat les superilles amb indicadors de gènere, de manera que no només tenen un impacte ambiental positiu, sinó que també són espais de joc, per a la relació comunitària, per seure, etc., que incorporen la mirada de les cures, com ho estan fent ara els entorns escolars per facilitar també els usos familiars.

Pel que fa al transport públic, assenyala que s'ha pensat el transport públic allà on les dones, els infants i la gent gran són majoria; s'ha desplegat la nova xarxa d'autobús, i s'han millorat elements d'il·luminació, marquesines i parades (per exemple, amb les parades a demanda del nit bus metropolità o el bus a demanda de Torre Baró o Ciutat Meridiana).

D'altra banda, indica que s'ha començat a treballar en relació amb els polígons industrials, una línia d'actuació que en aquest mandat ha de tenir molt de recorregut, com també la dels equipaments amb perspectiva de gènere, els entorns d'oci nocturn o els indicadors sobre gentrificació a Barcelona des d'una perspectiva de gènere (s'ha fet un estudi que recull algunes línies de treball interessants).

Per acabar, diu que el Govern és conscient que, malgrat els avenços, cal exigir-se més, i vota a favor de la proposició amb el compromís total de continuar treballant en aquesta línia.

La Sra. MARTÍN expressa el vot favorable del seu grup.

La Sra. ALAMANY agraeix el suport de tots els grups i observa que en algun moment caldrà plantejar com pot liderar Barcelona les polítiques de gènere a escala metropolitana i buscar complicitat i aliances amb altres administracions (per exemple, el tema de les parades de bus a demanda no depèn de l'Ajuntament, sinó de l'Àrea Metropolitana).

D'altra banda, comenta que el tema dels indicadors de gènere a les superilles mai no s'ha sabut si hi són, quina és l'avaluació i quin és l'impacte. Entén que l'informe serà exhaustiu, però demana que, si és possible, s'avanci informació sobre aquestes petites coses concretes que afecten diferents barris i diferents districtes.

Votació favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel Canvi.

APROVADA AMB TEXT TRANSACCIONAT amb el redactat següent:

(M1923/447) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda instar al Govern municipal a: Que el govern presenti en 9 mesos, un informe sobre el grau de

compliment i execució de la Mesura de Govern sobre Urbanisme de Gènere, presentada pel Govern municipal el març del 2017, així com les actuacions **realitzades derivades d'aquesta mesura, per tal de poder avaluar els resultats** obtinguts per aquestes, les noves propostes previstes a implementar i reduir així la **bretxa de gènere a l'espai públic**.

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

7. – (M1923/463) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports insta al Govern municipal a: La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda: - Proposar al Consorci de Biblioteques de Barcelona i al propi govern de la ciutat recuperar el Llibre Blanc de cada edifici, fer una valoració individual de l'estat de cadascun, i prendre les mesures d'actualització adequades, proveint-lo d'un pla d'inversions de gran manteniment que es correspongui amb el seu ús. - Presentar la previsió pressupostària, calendarització i execució contra el pressupost 2020 i anys següents del mandat.

RETIRADA

Del Grup Municipal Ciutadans:

8. – (M1923/456) La Comissió de Drets socials, Cultura i Esports acorda instar al govern municipal a la creació d'un Pla de recolzament a les dones embarassades amb risc d'exclusió social, durant i després de l'embaràs. Aquests programes a més d'atorgar recursos materials, han de tenir l'objectiu de donar suport, assistència i acompanyament a les dones des de l'inici del seu embaràs.

La Sra. BARCELÓ posa de manifest que ser mare o pare canvia la vida de les persones i de les famílies, que la maternitat és una etapa del cicle vital que genera canvis físics, hormonal, emocional i social, i que hi ha dones que han de fer front a l'embaràs, la maternitat i la criança sense prou recursos i en una situació de risc d'exclusió social.

Per això, el seu grup al febrer del 2016 ja va presentar una proposta semblant a la d'avui en aquesta comissió per demanar un pla de suport a dones embarassades en situació de risc d'exclusió social, una proposta que es va aprovar però que el Govern no ha dut a terme, cosa habitual en la legislatura passada (espera que en aquesta no es mantingui aquest costum).

Observa que, si bé hi ha alguns ajuts per a bolquers o alimentació, no hi ha cap pla d'atenció global que atengui les necessitats de les dones en risc d'exclusió social i sovint quan acudeixen a Serveis Socials —agraeix la feina que fan els grans professionals d'aquest àmbit— les deriven a entitats que no reben cap subvenció ni cap ajut de l'Administració pública.

Per acabar, pregunta al Govern si està satisfet amb els ajuts que es destinen a les dones embarassades en risc d'exclusió social, agraeix l'esmena del Grup de JxCat, enuncia la proposició i observa que les dones a qui va adreçada la proposta pot ser que necessitin, per exemple, continuar formant-se o plans per trobar feina.

La Sra. ALAMANY comenta que sovint es parla del sostre de vidre, referit als obstacles invisibles que fan difícil per a una dona tenir una carrera professional ascendent en la mateixa proporció que un home, però no es parla gaire del terra enganxifós, que és la dificultat de les persones que es troben en pitjors condicions socials per sortir de la pobresa: malgrat els avenços, ni el sostre de vidre ni el terra enganxifós són realitats superades, i l'embaràs té una relació directa amb aquesta situació. En aquest sentit, posa de manifest que l'ONU el 2017 alertava del cercle viciós que existeix entre embaràs precoç i pobresa: les noies amb rendes més baixes poden tenir una tendència a quedar-se embarassades precoçment i, alhora, el fet de quedar-se embarassades les condemna a una pobresa cada vegada més aguda.

Afirma que el seu grup sempre serà al costat de qui defensi el dret de les dones a viure plenament, i està d'acord amb l'atenció individualitzada i de seguiment de les dones embarassades en risc d'exclusió social que proposa Cs, però entén que una proposta d'aquestes característiques requereix una visió més general dins d'una estratègia i, alhora, molt més concreta del que potser s'expressa.

Recorda unes declaracions d'Albert Rivera del 2015 en què afirmava que l'avortament no és un dret, sinó un fracàs de la societat en general, i comenta que, mentre que el programa de Cs del 2008 defensava la despenalització de l'avortament, el del 2015 exposava que la legislació en aquesta qüestió s'havia de basar en un compromís raonable; quan el 2017 el Congrés va acordar instar el Govern a desfer la reforma de l'avortament del PP, Cs es va abstenir, i a Múrcia va votar amb Vox i el PP a favor del pin parental, que frena l'educació afectivosexual a les aules, tan necessària, entre altres coses, per evitar que hi hagi dones que acabin amb embarassos precoços o indesitjats i, finalment, amb fills que no volen.

A continuació, assenyala que s'acaba de presentar la mesura de govern per a la prevenció del sensellarisme femení, i subratlla que cal anar a les qüestions de fons que provoquen el risc d'exclusió social i situar-se ideològicament en aquesta qüestió, sobretot quan hi ha iniciatives polítiques que tracten les dones com a víctimes sense capacitat ni autonomia per prendre les decisions que més els convinguin, com en el cas dels embarassos indesitjats, especialment quan es parla de col·lectius amb rendes baixes o en risc d'exclusió social.

Per acabar, insisteix que el seu grup està d'acord que cal una atenció individualitzada i de seguiment de les dones embarassades en risc d'exclusió social, però considera que cal encaixar-ho en una política estratègica de fons i, alhora, molt més concreta, una concreció que requereix tenir en compte l'edat de les dones, el context socioeconòmic i la seva salut. Atès el plantejament parcial de la proposició, el seu grup s'hi absté.

La Sra. MUNTÉ expressa el vot favorable del seu grup, que comparteix els principis que recull la proposició: el fet de ser dona embarassada i en risc d'exclusió social multiplica enormement el factor de vulnerabilitat, i les dades mostren que un percentatge important dels maltractaments per part de la parella s'inicien en aquest període. Afegeix que és necessari cuidar la qualitat de vida quan la dona està embarassada, i el seu grup considera del tot adient que s'hi destinin recursos tant materials com d'acompanyament, recursos emocionals que donin respostes a les necessitats globals d'aquestes dones.

A continuació, explica que el seu grup va presentar l'esmena —agraeix a la regidora del Grup de Cs la seva ràpida predisposició a l'hora d'acceptar-la— perquè entenia que calia treballar el que planteja la proposició dins d'una estratègia més completa i global, com és l'estratègia contra la feminització de la pobresa i la precarietat, ja que atendre la dona i les seves diferents necessitats al llarg de tot el cercle vital és clau per ser més eficaços. El Grup de JxCat entén que emmarcar la proposició en aquesta estratègia li dona més fortalesa i coherència.

El Sr. RAMÍREZ expressa el vot favorable del seu grup, conscient que l'exclusió social continua sent un dels grans problemes del segle XXI, i l'embaràs, una etapa d'especial vulnerabilitat i d'especial risc per a les dones i per als nens, no n'és una excepció.

Subratlla que davant dels casos de dones embarassades en risc d'exclusió social, sovint víctimes de la violència o en situació d'abandonament i precarietat, cal establir mesures d'ajut específiques, protocols assistencials que s'adeqüin a través de mesures recollides en plans de suport o en línies estratègiques per a les dones i la família.

Esmenta, dins l'àmbit estatal, el Pla integral de suport a la família 2015-2017 i el Pla integral de suport a la dona embarassada en situació de risc d'exclusió 2016-2019, que proporcionen diferents ajudes a aquestes dones embarassades que es troben en situació de desprotecció, casos en què hi ha un protocol assistencial en l'àmbit autonòmic, i els metges de Serveis Socials donen execució a les 49 mesures proposades als plans esmentats.

Assenyala que les mesures de suport a les dones embarassades en risc d'exclusió social han de ser transversals i coordinades amb l'Administració de la Generalitat i amb tots els serveis socials per tal de donar respostes a aquests problemes, i comenta que, segons la informació de què disposa, actualment La Rioja és l'única comunitat amb plans d'aquest tipus.

El seu grup entén que amb aquest tipus de propostes i amb aquestes línies específiques de suport es poden donar respostes i garantir que les dones reben ajudes d'allotjament i atenció integral per a mares solteres, posant una línia d'atenció a la dona embarassada amb professionals qualificats i en formació contínua, i s'ajuda a reforçar la protecció de les dones gestants. També entén que es poden donar ajudes en l'àmbit empresarial per tal de preservar la igualtat de les dones embarassades en el lloc de feina, i contribuir a la implementació de campanyes informatives per tal de conscienciar i donar a conèixer els plans.

Per acabar, subratlla que el PP sempre defensarà el dret i la vida.

La Sra. PARERA expressa el vot favorable del seu grup, convençut que cal ajudar les dones embarassades que afronten la maternitat en solitud o es troben en situació de risc de vulnerabilitat, i subratlla que la maternitat no ha de ser mai un problema ni ha de comportar mai un risc d'exclusió social, sinó que ha de ser sempre motiu de celebració i d'alegria.

Remarca que és responsabilitat de l'Ajuntament ajudar les persones que es puguin trobar en una situació difícil i evitar que cap dona es trobi en la situació terrible d'haver de renunciar al seu embaràs o a la seva maternitat per manca de suport o mitjans, i comenta que associacions com la Fundació Maria Raventós o FEDAIA estan fent una tasca fantàstica d'acompanyament a la maternitat de mares que es troben

soles o en situació de risc d'exclusió. Entén que cal ajudar-les, que cal una col·laboració entre l'Administració pública i associacions, fundacions o empreses del tercer sector que estan fent una gran tasca.

Per acabar, explicita que el seu grup està d'acord que el pla hauria d'incloure mesures no només econòmiques, sinó també d'acompanyament psicològic abans, durant i després del part, assessorament laboral i jurídic, instruments per ajudar a la inserció sociolaboral de les mares que els permetin viure de manera autònoma, cobertura de l'alimentació infantil, ajudes per accedir a les escoles bressol, tramitació d'ajuts i ajuda per a l'habitatge, entre d'altres, i s'ofereix per col·laborar en tot allò que pugui.

La Sra. FUERTES assenyala que l'Ajuntament de Barcelona porta a terme diverses actuacions per garantir l'acompanyament de les dones embarassades i els serveis sanitaris ofereixen una sèrie de serveis gratuïts reconeguts a la cartera, però la Llei de serveis socials catalana i la cartera de serveis socials que desplega no preveuen recursos específics per a les dones embarassades en situació d'exclusió social. Sí que preveuen, òbviament, l'acompanyament a les dones, els homes o els infants en qualsevol circumstància de la vida que pugui comportar vulnerabilitat, casos en què els mateixos centres de Serveis Socials, amb el treballador social i amb la demanda en aquest cas de la dona, estableixen la tipologia de suport que es necessita.

A continuació, comenta que s'ha fet una «tasca d'arqueologia» per poder portar aquí tots els recursos que es posen a disposició de les dones en una situació com aquesta, molts d'ells vinculats a la mesura de govern per promoure la salut sexual i reproductiva a la ciutat aprovada el 2014:

- Programa específic de suport a adolescents embarassades que permet oferir informació i atenció integral, sobretot a aquelles en especial risc d'exclusió, dintre de les unitats d'atenció a la salut sexual i reproductiva (ASSIR), vinculades a atenció primària i especialitzada.

- Programes «Ja tenim un fill», «Ja som mares» i «Benvingut, nadó», i programes amb famílies específics dels districtes de Nou Barris i Sants-Montjuïc, com ara el grup de mares vulnerables Mimos, a la zona del CAP Rio de Janeiro o les intervencions a l'espai familiar de Roquetes.

- Intervencions específiques amb dones embarassades consumidores de drogues, molt especialment a la zona de la Mina; atenció en salut mental perinatal a les dones durant l'embaràs, i actuacions en casos que puguin comportar violència masclista.

- Programa SIRIAN, recollit a l'estratègia de feminització de la pobresa, i altres programes de la mateixa estratègia, com ara el «Parlem-ne, no et tallis», que mostren una clara reducció de la bretxa en la taxa d'embarassos no desitjats entre adolescents de barris desfavorits de la ciutat.

- Actuacions dutes a terme per Serveis Socials com ara el taller d'habilitats marentals i parentals «Som mares i pares, no superheroïnes i superheroïis!», «Avancem juntes» o «Compartint coneixences», i la col·laboració especial amb alguns recursos que porta a terme el tercer sector, com ara les llars maternoinfantils, la Fundació Maria Raventós, els espais familiars, el projecte PAIDÓS, el projecte Preinfant o els serveis d'atenció a infància i família.

Explica que el Govern, atesos els recursos que ja s'ofereixen, rebutja la proposició, però, com sempre, està disposat a millorar tot allò que es consideri que es pot complementar des de Serveis Socials.

La Sra. BARCELÓ dona les gràcies als grups que han donat suport a la proposició i diu a la Sra. Fuertes que si cal fer una tasca d'arqueologia per presentar els recursos és perquè aquests no són gaire accessibles. Afegeix que, en qualsevol cas, no hi ha un pla d'atenció global, i assegura que els Serveis Socials no poden ajudar dones embarassades en risc d'exclusió social. Com a mostra, explica tres casos reals que han tingut lloc a Barcelona:

1. Una dona embarassada amb un fill de nou mesos acudeix a Serveis Socials i, aquí, és derivada a una entitat que no rep cap ajut de diners públics, i es diu que no hi ha recursos, no té xarxa de suport i no té plaça en una escola bressol pública de la ciutat ni a cap espai familiar.

2. Una dona es deriva a una altra entitat perquè es diu que hi ha manca de pressupost per a bolquers o no es poden donar ajuts per al transport.

3. Una dona embarassada arriba a Barcelona procedent d'Hondures, s'adreça al SAIER, on es visita durant la primera setmana, la propera visita serà d'aquí a tres mesos, i la visita amb la treballadora social, al novembre, gairebé un any després, i es diu que per accedir als Serveis Socials cal estar empadronat almenys un any a la ciutat. Observa, a més, que trigar un any a rebre aquestes visites pot generar un perjudici i fer que aquestes mares no tinguin accés a l'atenció mèdica i donin a llum sense haver fet els controls mèdics pertinents.

Lamenta que el Govern, que presumeix de feminisme i de treballar per la igualtat d'oportunitats, no doni suport a aquesta proposta i faci servir excuses per rebutjar-la, i pregunta quin és el posicionament del PSC davant la proposta.

La Sra. FUERTES aclareix que el fet que hagi fet un esforç per portar aquí totes les actuacions no significa que aquestes no siguin accessibles per a la ciutadania, i insisteix que els centres de Serveis Socials en coordinació amb la treballadora social o el treballador social valoren quins són els itineraris més adients en cada cas en funció de la demanda i la situació.

Dit això, subratlla que el seu grup té una sensibilitat més que contrastada cap a qualsevol situació que pugui comportar vulnerabilitat, i es treballa amb famílies i persones en situació de risc d'exclusió sempre amb la màxima professionalitat possible i amb un alt grau de compromís. Entén que no es poden barrejar casos particulars, que es contrastaran per veure què ha passat, amb la situació general de l'oferta de programes d'acompanyament en aquest cas a les dones.

La Sra. MARÍ-KLOSE expressa el vot contrari del seu grup.

La Sra. BARCELÓ diu que al PSC, que fa dos anys va donar suport a una mesura semblant, potser se li està encomanant alguna cosa del seu soci de govern, i remarca que el més perillós en política és la incoherència. En aquest sentit, diu al Govern que aquesta tarda parlarà de feminització de la pobresa després de votar en contra de disposar d'un pla d'atenció i ajut global per a dones embarassades en risc d'exclusió social, i subratlla que el feminisme és més que un eslògan, són accions que ajuden totes les dones, especialment les que estan en risc d'exclusió social.

Votació favorable de Junts per Catalunya, Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel Canvi, desfavorable de Barcelona en Comú i Partit dels Socialistes de Catalunya i **l'abstenció d'Esquerra Republicana.**

REBUTJADA amb el redactat següent:

(M1923/456) La Comissió de Drets socials, Cultura i Esports acorda instar al govern **municipal a la creació d'un línia específica de recolzament a les dones embarassades amb risc d'exclusió social, durant i després de l'embaràs en el marc de l'Estratègia** contra la feminització de la pobresa i la precarietat a Barcelona. 2016-2024. Aquests **programes a més d'atorgar recursos materials, han de tenir l'objectiu de donar suport, assistència i acompanyament a les dones des de l'inici del seu embaràs.**

Del Grup Municipal Partit Popular:

9. – (M1923/450) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda instar al Govern de la Generalitat a mantenir els concerts educatius inclosos els de l'escola diferenciada

El Sr. RAMÍREZ explica que el seu grup presenta aquesta proposició arran de la posada en marxa per part de la Generalitat de Catalunya d'un projecte de decret sobre concerts educatius que, a parer seu, vulnera el dret dels pares a escollir els centres educatius per als seus fills.

Posa de manifest que l'escola concertada suma a la ciutat de Barcelona més de 100 centres i més de 360.000 alumnes (el 30% de tot l'alumnat), 20.000 docents i milers de famílies, i la regulació arbitrària d'aquests concerts educatius tal com la formula el projecte de decret que es debatrà al Parlament de Catalunya no és més que un atac a l'escola concertada.

El Grup del PP entén que el model d'educació a Catalunya s'ha de basar en la pluralitat d'escoles públiques, concertades i privades, que ha constituït l'èxit del model de l'escola catalana i de l'escola barcelonina durant molts anys, i defensa un model educatiu que es basi en la pluralitat i en la llibertat d'ensenyament, un model que permeti que els pares puguin exercir el dret d'escollir el model educatiu que volen per als seus fills d'acord amb els seus valors i principis.

Subratlla que no es pot condicionar la llibertat de les famílies a l'hora de triar centre per ideologia o dogmatisme, ja que els pares són els únics responsables de l'educació dels seus fills, malgrat les manifestacions de la ministra Celaá, que ha dit que els fills no pertanyen als pares i ha posat en dubte el dret dels pares a triar centre educatiu, totalment emparat per la Constitució.

Observa que el dret d'elecció s'ha de poder exercir en condicions d'igualtat sense discriminacions per motius socials o econòmics i prestigiant l'educació pública, que ha de ser equitativa i inclusiva, i superant el fracàs escolar, i comenta que el seu grup entén que l'Administració ha de promoure la pluralitat de models educatius sempre que siguin models legítims i d'acord amb la legalitat i els concerts, models acordats i d'acord amb la legalitat vigent, tal com estableixen les normes que els regeixen.

Afegeix que, atès que el dret a mantenir els concerts educatius té cobertura en les resolucions del Tribunal Constitucional i en la resta de normativa, cal facilitar als pares

l'accés al sistema educatiu que es manté amb fons públics de qualsevol model pedagògic, sempre que sigui legítim, legal i que aportí qualitat i oportunitats. Observa que si els concerts educatius no es mantinguessin, moltes famílies no podrien pagar-los i deixarien de poder escollir un model educatiu que funciona per als seus fills.

A continuació, comenta que, a parer del seu grup, l'escola diferenciada té una funció inclusiva important, ja que permet que moltes famílies amb fills amb necessitats educatives especials rebin l'atenció que necessiten. Per això, l'Administració ha de mantenir els concerts també a aquestes escoles diferenciades: si els pares escullen aquest model, l'Administració no pot negar el concert a aquests centres, avalats per la legislació i la normativa; si ho fes, actuaria amb arbitrarietat i sectarisme, donaria lloc a una autèntica situació de discriminació educativa, i incompliria la normativa.

Subratlla que cada vegada que es retiren aquests concerts, els tribunals donen la raó als centres i, per tant, estableixen que s'han de mantenir els concerts, perquè són legals.

Pels motius exposats, el seu grup presenta aquesta proposició, que enuncia.

La Sra. SENDRA diu al Sr. Ramírez que no entén el seu plantejament ni de què parla, ja que el que ha de fer l'escola pública és garantir que no s'exclou ningú d'accedir a l'escola pública, no pas finançar tot tipus d'escoles, cadascuna amb les seves especificitats. D'altra banda, cada persona és lliure de portar el nen on vulgui, i l'escola pública està oberta a tothom però no impedeix que hi hagi escoles privades.

Dit això, comenta que l'escola pública té unes necessitats cada vegada més creixents d'inclusió, contínuament ha d'assumir, per exemple, nouvinguts, i aquestes persones també les ha d'assumir l'escola que es finança amb diners públics, que ha de ser corresponsable dels problemes d'abandonament escolar, fracàs escolar, segregació, arribada massiva i constant de persones amb necessitats específiques, etc. Subratlla que quan es concerta una escola amb diners públics, s'hi han de posar uns criteris molt clars i l'escola concertada ha de ser corresponsable.

Tot seguit, indica que la Llei d'educació exclou les escoles diferenciades del finançament del servei públic, ja que diu que el servei públic ha de finançar escoles que no posin cap impediment de gènere ni diferència de gènere en el seu accés; el Pacte per l'educació també diu que els poders públics han de garantir l'interès públic i fomentar la coeducació, i la Llei contra la violència masclista diu que la coeducació és bàsica per lluitar contra el sexisme. En definitiva, són molts els elements que conclouen que la coeducació crea uns nous valors imprescindibles per a l'educació i que l'escola, el primer espai públic al qual s'enfronta un nen, ha d'educar en aquesta inclusió i eliminar qualsevol rol sexista i discriminatori, de manera que fomentar des d'espais públics una escola diferenciada seria totalment incoherent.

Conclou que l'educació és essencial per als nous valors i que aquests impliquen coeducació; convida a llegir els informes de la Fundació Bofill i a mirar totes les declaracions del moviment *Me Too*, i demana coherència.

La Sra. MUNTÉ observa que la qüestió que ara es planteja s'ha debatut en diverses ocasions, una de les més recents, just abans de l'estiu al Parlament de Catalunya, on una àmplia majoria va instar el Govern a no renovar el concert en aquests centres. Recorda, a més, que la darrera renovació no es va fer pas per una decisió política del

Govern de la Generalitat, sinó per part del Govern del PP aprofitant la vigència de l'article 155.

Comenta que les escoles són el mirall de la societat, l'espai on creixen i on es formen els ciutadans i les ciutadanes de demà amb esperit crític i on es gesta una societat que es vol que sigui diversa, inclusiva, equitativa, igualitària i feminista, i els nens i les nenes, per poder treballar amb aquests valors amb independència i amb el màxim respecte per la seva diversitat d'origen, de creences i de capacitats, han d'estar en els centres educatius de la mateixa manera que ho estan en els espais i en els centres d'oci, o com ho estaran en el futur en els seus llocs de treball.

D'altra banda, posa de manifest que també defensen aquest tipus de societat la Llei d'educació de Catalunya, que, com s'ha dit, recull entre els seus principis rectors la coeducació i el foment de la igualtat real i efectiva entre dones i homes; la Convenció dels drets dels infants; la Declaració dels drets humans, i altres reculls de la mateixa importància.

Per acabar, vota en contra de la proposició i explica que fer-ho no és votar en contra de l'escola concertada: ja que el seu grup defensa el sistema públic d'educació compost per centres de titularitat pública i de titularitat concertada sostinguts amb fons públics, el model educatiu de Marta Mata, el de tants mestres de la República o el de Rosa Sensat, que deia que «la llibertat és una conquesta a què l'ésser humà arriba per mitjà de l'educació i de la cultura».

La Sra. BARCELÓ posa de manifest que el seu partit, que sempre ha dit que cal un pacte d'educació que miri cap a una generació i no cap a una legislatura, aposta per la igualtat d'oportunitats des de la infància, des de les escoles bressol, cosa que ara per ara no es garanteix (encara falten moltes places per garantir l'accés a les escoles bressol públiques de la ciutat), i el seu model no és el de l'educació diferenciada, que entén que no s'hauria de finançar amb diners públics, però el respecta, és conscient que la llei empara aquest finançament i entén que no es pot canviar les famílies a meitat de curs.

Explica que l'escola diferenciada no és el model de Cs perquè considera que separar nois i noies a l'escola pública pot reforçar els estereotips i que és important que els nois i les noies es relacionin des del primer moment, ja que és el que faran després al llarg de la seva vida, i a l'escola no només s'adquireixen coneixements necessaris per al desenvolupament professional, personal i cultural, sinó que també es generen relacions personals i afectives que són determinants per al desenvolupament del projecte vital de les persones. El seu grup considera que és important impulsar els valors d'igualtat en tot l'àmbit educatiu a fi d'eliminar els estereotips de gènere i evitar qualsevol tipus de discriminació per raó de naixement, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social que determini l'accés a l'educació.

A continuació, insisteix que el seu grup aposta per l'escola pública i per la igualtat d'oportunitats en la infància, però dona les gràcies a les escoles concertades, perquè, si no existissin, no es podria garantir l'accés a l'educació: únicament amb les escoles públiques no hi hauria les places suficients per garantir un dret tan important com és l'accés a l'educació. Per això, i perquè no comparteix el model de l'escola diferenciada, s'hi absté.

La Sra. PARERA entén que el debat no s'ha de centrar en les preferències de cadascú, sinó en els drets de les escoles i els dels pares, que l'Administració pública té el deure de respectar.

Dit això, posa de manifest que els atacs a l'escola concertada no són nous: des de fa mesos, o potser anys, hi ha una ideologia en contra de l'escola concertada que en provoca un infrafinançament, i també s'ha atacat a través del Ministeri d'Hisenda intentant insinuar que els pares no es podien desgravar les aportacions que feien a les fundacions de les escoles concertades.

A parer seu, el que cal tenir en compte és que aquestes escoles tenen una bona qualitat d'ensenyament i és un sistema que ajuda les famílies (l'escola pública no pot absorbir tota la demanda d'escolarització), de manera que és un sistema que funciona.

Subratlla que, independentment de si a cadascú li agrada l'escola diferenciada o no —ella, per exemple, no hi portaria la seva filla—, no són els grups municipals els que decideixen si una cosa és legal o no i aquests han de respectar la llei, i hi ha una sentència del Tribunal Constitucional de fa un any i mig que reconeix explícitament l'obligació de finançar amb fons públics les escoles concertades que segreguen per sexe, atesos els drets de les escoles i els dels pares.

Comenta que si a l'Administració pública no li agrada aquesta opció, el que ha de fer és convèncer les escoles que canviïn el model, no pas anar en contra del que estableix la llei ni impedir als pares triar l'escola que consideren que ofereix l'ensenyament que volen per als seus fills.

D'altra banda, observa que estan parlant d'un model d'escolarització que a tot l'Estat d'Espanya només representa l'1% dels alumnes.

Pels motius exposats, el seu grup vota a favor de la proposició.

La Sra. TRUÑO coincideix que en aquest debat s'han barrejat moltes qüestions quan entén que l'important és el compromís del Govern municipal que treballa, finança i actua en el marc del Consorci d'Educació per avançar en la corresponsabilitat de tots els centres sostinguts amb fons públics, siguin de titularitat pública o privada, amb l'objectiu d'escolaritzar els nens i les nenes en les condicions recollides a la Llei d'educació de Catalunya, amb els seus tres principis de gratuïtat dels ensenyaments obligatoris, d'accés de tot l'alumnat en condicions d'igualtat i, importantíssim, de responsabilitzar tots els centres de l'escolarització equilibrada, responsabilitat que no tothom assumeix.

A continuació, indica que el dret de les escoles no existeix i que el dret de les famílies a triar no es pot situar al mateix nivell que l'interès superior de l'infant de tenir reconegut i fer efectiu el seu dret a l'educació, i explica que l'Ajuntament no defensarà un suport incondicional a l'escola concertada, sinó que cal corresponsabilitzar-la de l'equitat educativa de tot el sistema en paral·lel a reforçar l'oferta pública per revertir el que és una anomalia a Barcelona, el gran pes de l'escola concertada respecte al context català.

Quant a corresponsabilitat, exposa que, segons dades de l'informe d'oportunitats educatives del 2019, que es va presentar a la Comissió, les escoles concertades de Barcelona escolaritzen la meitat d'alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu que les públiques, tres vegades menys alumnat estranger i quatre vegades menys alumnat amb ajut de menjador, i es treballa perquè els infants trobin a l'escola

com a mínim la mateixa diversitat que als carrers del seu barri. Amb aquest objectiu, el Consorci s'ha dotat del Pla contra la segregació escolar de Barcelona, iniciat l'any passat.

Posa de manifest que en l'etapa d'escolarització de 3 a 16 anys, malgrat el canvi de tendència molt positiu de demanda d'escola pública, Barcelona està a 24 punts percentuals de la mitjana catalana en escolarització obligatòria de la pública respecte de la privada, i mentre que a Barcelona l'alumnat de 3 a 16 anys en centres públics són quatre de cada deu infants, a Catalunya en són set. Entén que hi ha un repte important i que cal contextualitzar molt bé la realitat específica de Barcelona.

Subratlla que el compromís del Govern implica no segregar en cap cas nens i nenes en escoles diferenciades, i que fa molts anys que se sap —és un consens prou generalitzat— que les escoles no són només entorns d'aprenentatges cognitius, sinó també espais de competències per a la vida. En aquest sentit, esmenta un informe de la UNESCO sobre educació que diu que es tracta d'aprendre a fer, aprendre a ser, aprendre a aprendre i aprendre a conviure, i remarca que no es pot conviure en un entorn segregat, sinó que es conviu en una ciutat diversa i en escoles cada vegada més diverses en un entorn de justícia de gènere i de feminisme.

Conclou que l'escola diferenciada per sexes és contrària a la LEC i al Pacte de l'educació de Catalunya i s'està apostant pel model coeducatiu; qualifica de sorprenent que es torni a obrir aquest debat i que no s'assumeixi que l'escola diferenciada legitima i reproduïx el patriarcat, el sexisme i la discriminació de sexe i de gènere; celebra que per fi aquestes escoles es deixaran de finançar amb diners públics, i explicita el vot en contra de la proposició.

El Sr. RAMÍREZ agraeix el vot favorable i l'abstenció i lamenta que la proposició no s'aprovi, si bé no tenia gaires esperances que rebés el suport dels grups que hi han votat en contra.

Dit això, afirma que el seu grup continuarà defensant el model educatiu de la ciutat de Barcelona, que és un model català i que defensa els concerts educatius —inclosa l'escola diferenciada—, i subratlla que encara que en alguns àmbits per motius ideològics es digui que mantenir aquest model és una anomalia, la realitat és que hi ha diferents resolucions del Tribunal Constitucional que donen la raó als pares, ja que la Constitució espanyola garanteix el dret dels pares a escollir l'escolarització dels seus fills dins del model educatiu, que inclou escoles concertades, públiques, privades i diferenciades. Remarca que no és una anomalia.

A continuació, demana a la comissionada d'Educació que revisi les dades sobre fracàs escolar —considera que la realitat no és com ha comentat ella—, i subratlla que el seu grup rebutja absolutament el Decret d'educació de Catalunya, que conculca el legítim dret d'elecció del centre educatiu per part de les famílies. Afegeix que en el seu articulat aquest dret queda supeditat a la tutela de l'Administració, quan l'Administració educativa no pot vulnerar els drets dels pares a escollir el centre educatiu i convertir aquest dret en un subsidiari de l'oferta pública.

Per acabar, insisteix que el Grup del PP continuarà defensant el model educatiu dels concerts educatius, inclosos els de l'escola diferenciada.

La Sra. MUNTÉ està d'acord amb la comissionada que en el debat s'han barrejat diferents conceptes, però observa que ella també ho ha fet, i el seu grup no pot estar

d'acord que quan es parli de la concertada es parli d'una anomalia o que s'hi barregin temes com el fracàs escolar o les necessitats educatives especials, ja que l'objecte del debat és l'escola diferenciada.

D'altra banda, diu al PP que si tant defensa els drets, no «coquetegi» amb el pin parental, que no respecta els drets dels infants i dels joves.

La Sra. BARCELÓ diu a la comissionada que anar a una escola concertada no és en cap cas una anomalia, i insisteix que les escoles concertades garanteixen l'accés a l'educació, perquè no hi ha prou oferta pública. Comenta que el que potser és una anomalia és que no hi hagi prou oferta pública a les escoles bressol municipals de Barcelona, o la tarifació social actual.

La Sra. TRUÑO aclareix que quan ha parlat d'anomalia es referia al pes que té l'escola concertada a Barcelona en relació amb el que té al conjunt de Catalunya, i observa que la proposició, d'una banda, vol protegir incondicionalment l'escola concertada, quan Barcelona té el repte de, com a mínim, assimilar-se als pesos de pública i concertada del marc català, i, d'altra banda, parla d'escola diferenciada, que és un altre debat. Per això deia que s'estaven barrejant plantejaments.

Dit això, repeteix que el Govern celebra que per fi es deixin de finançar amb diners públics escoles segregades per sexe.

Votació favorable de Partit Popular i Barcelona pel Canvi, desfavorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana i **Junts per Catalunya i l'abstenció de Ciutadans.**

REBUTJADA

Del Grup Municipal Barcelona pel Canvi:

10. – (M1923/470) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports insta el Govern municipal a cercar sinèrgies col·laboratives amb totes aquelles entitats i empreses que disposin d'un departament o una política de Responsabilitat Social Corporativa que inclogui voluntariat i que estiguin disposades a contribuir al desenvolupament personal i la dignitat de les persones grans que necessiten atenció. En aquest mateix sentit, la Comissió demana que l'Ajuntament elabori una campanya informativa adreçada específicament a les empreses sobre els diversos programes socials que s'estan oferint des de l'Ajuntament i que actuï com a coordinador amb les empreses que vulguin col·laborar.

La Sra. PARERA posa de manifest que a Barcelona hi ha aproximadament 400.000 persones de més de 65 anys, i el 80% de les persones de més de 75 anys tenen algun grau de dependència o necessitat de suport social, però no coneixen els serveis i programes que ofereix l'Ajuntament o bé tenen dificultats per accedir a la informació. En aquest sentit, assenyala que, segons l'enquesta de serveis municipals del 2016, el 89% de les persones de 65 anys o més no coneixen els canals o espais de comunicació de l'Ajuntament. Observa que aquest desconeixement és un problema perquè els impedeix accedir a serveis que els beneficiarien.

Entén que tothom comparteix la necessitat de plantejar polítiques actives d'atenció a les persones grans, i assenyala que Barcelona té un gran potencial, un conjunt d'empreses guiades pel principi rector de la responsabilitat social que tenen un cos de voluntariat que està disposat a col·laborar en polítiques socials que comportin la integració social i la millora del benestar social. Observa que aquestes empreses podrien participar amb els seus programes de responsabilitat social corporativa en els programes que efectua l'Ajuntament en l'àmbit de l'atenció a la gent gran.

Per això, el seu grup presenta aquesta proposició, que enuncia.

D'altra banda, comenta que caldria elaborar un cens de les empreses amb departament de responsabilitat social corporativa per poder contactar-hi i fer la campanya informativa adreçada específicament a elles que planteja la proposició, i observa que, si bé actualment moltes comunicacions es fan a través d'internet, la gent gran no sap com funciona i sovint no hi té ni accés ni les eines per poder accedir-hi.

Per acabar, indica que el seu grup també proposa que es treballin les sinergies conjuntament amb el Consell Municipal de les Persones Grans, i recorda que la proposició incorpora una esmena del Govern que es va fer arribar ahir a tots els grups, que reflecteix que no es tracta de suplantar per part de les empreses del tercer sector la funció que fa l'Administració pública en cap cas, sinó de complementar tasques i buscar sinergies col·laboratives per tal d'ajudar un col·lectiu molt vulnerable.

La Sra. BENEDÍ recorda que el seu grup, que coincideix que molts dels serveis que ofereix l'Administració, tant l'Ajuntament com la Generalitat, són desconeguts per la ciutadania —i trobar la informació als webs d'aquestes administracions no és fàcil—, va presentar un prec aquest mandat i l'anterior sobre fer arribar a la ciutadania la cartera de serveis de Serveis Socials i el seu centre de referència, ja que una de les principals responsabilitats i obligacions de les administracions públiques és fer arribar a la ciutadania aquesta informació pels canals que siguin necessaris i adequats, perquè no pot ser que la majoria de la ciutadania de Barcelona no tingui coneixement de molts dels serveis que ofereix la ciutat sobre gent gran, infants o feminisme, entre altres àmbits.

D'altra banda, posa de manifest que la millora en l'esperança de vida i el consegüent envelliment creixent de la població de les darreres dècades ha fet evident la necessitat de polítiques actives de suport i ajut a la dependència, i Barcelona, com a ciutat responsable que no vol ni pot desatendre els problemes de tota la seva ciutadania, ha d'observar les circumstàncies de les persones grans que necessiten ajut i garantir-ne l'atenció i la integració social, com ja fa en coordinació amb el Consell Municipal de Gent Gran, el Consell Municipal de Benestar Social i el Grup de Treball d'Envelliment de l'Ajuntament, que agrupen entitats i actors que treballen en aquest àmbit. Observa, però, que pot ser que la informació que surti d'aquests grups no es tradueixi en polítiques i no arribi a les persones que la necessiten.

El seu grup considera positiu que l'Ajuntament convidi nous actors potencials a implicar-se en aquesta tasca, conscient de la tradició participativa de les entitats i empreses de la ciutat, moltes amb un departament o una política de responsabilitat social corporativa que inclou la figura del voluntariat, que pot ser sensible i sentir-se cridada a col·laborar en les polítiques i accions municipals dirigides a millorar el benestar i la integració social de les persones. Subratlla que sempre caldrà informar

prèviament dels serveis i recursos que ja s'ofereixen i coordinar les possibles tasques per assegurar-se que tothom treballa en la mateixa direcció, la de la protecció, el suport i la millora de les condicions de vida de la gent gran. Entén que la proposició facilitarà que la informació flueixi i arribi a les persones que la necessiten, i per això el seu grup hi vota a favor.

La Sra. MUNTÉ comenta que el desenvolupament econòmic i social dels darrers anys ha fet que les empreses apostin cada vegada més per la seva responsabilitat social, per adquirir compromisos amb diferents col·lectius amb una implicació voluntària i solidària, fins i tot més enllà del que estableix la legislació vigent, conscients que això aporta un valor afegit a l'empresa, i també és una qüestió cada cop més valorada i reconeguda per part de la societat en general. El seu grup troba lògic i positiu que el Govern municipal s'involucri en aquest àmbit que cada vegada va a més i que assumeixi un paper actiu en el foment de la responsabilitat social corporativa.

El seu grup també està totalment d'acord que cal impulsar polítiques efectives d'atenció a les persones grans, i és conscient del desconeixement dels canals i els serveis que existeixen adreçats a aquest col·lectiu. Recorda que recentment el Govern va acceptar un prec del seu grup al Plenari que demanava aprofundir en tot allò que ja fan, que és molt, l'Ajuntament i el teixit social de la ciutat, i donar-lo a conèixer al conjunt de la gent gran.

Subratlla que sumar esforços comporta multiplicar resultats, que la ciutat és molt rica en el teixit associatiu i social, amb entitats que tenen una llarguíssima experiència, i que cal aprofitar la voluntat i el treball creixent del món privat i les empreses.

Per acabar, expressa el vot favorable del seu grup, que també compartia el redactat inicial de la proposició, però entén perfectament el sentit de la transacció.

La Sra. BARCELÓ fa referència al prec que ha esmentat la Sra. Benedí i subratlla que si els recursos existeixen però no són accessibles, no són útils, i això és molt important, sobretot quan es tracta de persones grans, que cada cop en seran més a la ciutat.

A continuació, expressa l'opinió del seu grup que el voluntariat i els recursos socials poden ajudar a pal·liar els efectes negatius de la dependència i de la soledat que pateixen moltes persones grans, i esmenta l'Acord ciutadà per una Barcelona inclusiva, que inclou un apartat de voluntariat perquè qualsevol persona que ho vulgui pugui col·laborar amb les entitats socials de la ciutat. Afegeix que el voluntariat social permet donar suport a moltes entitats que treballen en àmbits com la pobresa, la infància, persones amb diversitat funcional, persones amb alguna addicció, joventut, salut o gent gran, i Barcelona sempre ha demostrat la seva solidaritat en temes de voluntariat.

D'altra banda, observa que ser voluntari no és només qüestió d'actitud, sinó també d'aptitud, de manera que cal oferir als voluntaris una formació que els permeti fer el voluntariat d'una manera adequada.

Per acabar, expressa el vot favorable del seu grup, que troba molt positiu que es facin campanyes de sensibilització a empreses, que el voluntariat estigui més present —sempre que s'ofereixi la formació adequada— i que es col·labori per pal·liar les necessitats socials que tenen moltes persones de la ciutat.

El Sr. RAMÍREZ posa de manifest que el seu grup sempre ha defensat les relacions intergeneracionals, que considera vitals perquè tothom valori les persones al marge de la seva edat, i subratlla que el gran coneixement i l'experiència de les persones grans són molts útils per a la societat, de manera que sempre cal valorar tot allò que les persones grans poden aportar a aquestes relacions intergeneracionals.

Recorda que el PP ja va demanar que s'impulsessin plans de lluita contra els maltractaments a la gent gran, cada vegada més freqüents, per impedir que la gent gran amb poca capacitat per fer-hi front els accepti com una cosa normal, i quan es va presentar la mesura de govern de promoció de les persones grans a la ciutat de Barcelona 2017-2021 ja va dir que una de cada quatre persones grans viuen soles i que moltes persones tenen més de 85 anys. Per això, entén que caldria ampliar programes com l'«Àpats en companyia» o el «Radars», reforçar mesures per accedir als casals, incrementar les places d'equipaments per a gent gran, ampliar totes les accions adreçades a donar resposta a la dependència —la llista d'espera per als PIA és molt llarga— i promoure l'autonomia de les persones grans.

Per acabar, expressa el vot favorable del seu grup, que considera molt positiu que l'Ajuntament de Barcelona proporcioni informació a les empreses que vulguin col·laborar sobre els programes socials que ofereix per a les persones grans que necessiten atenció, i també considera que seria convenient establir protocols de col·laboració amb aquestes empreses per tal de desenvolupar de forma més coordinada aquests programes.

La Sra. TARAFÀ agraeix que s'hagi acceptat la transacció, amb la qual entén que l'enunciat recull més bé el que el grup proponent hi volia plasmar, i explicita que la proposició, d'una banda, vol facilitar l'accés de les persones grans a la informació del que fa l'Administració, i, d'altra banda, vertebrar millor la interacció entre l'Administració i les entitats i empreses que també treballen l'acompanyament i la millora de la vida de les persones grans.

Tot seguit, assenyala que el Govern hi vota a favor i posa de manifest que les feines d'atenció i de cures que fa l'Administració (SAD, teleassistència, «Radars», «Vincles») es fan amb professionals, no només amb persones voluntàries.

D'altra banda, indica que el Govern ja ha començat a treballar per millorar l'accessibilitat dels serveis que s'ofereixen a les persones grans —com s'ha dit, s'ha presentat algun prec sobre aquesta qüestió—, que hi han de poder accedir d'una manera molt senzilla. Observa, però, que la informació sí que arriba, com demostra, per exemple, el fet que un 73,9% de les persones més grans de 80 anys tinguin accés a teleassistència, o que un nombre molt important de les 90.000 persones que viuen soles a la ciutat ja hagin accedit a un servei com aquest, i la teleassistència i el SAD són dos serveis molt ben valorats. Tanmateix, entén que tot és millorable.

A continuació, comenta que el gran repte de l'envelliment a la ciutat fa que siguin necessàries la màxima acció comunitària possible i la màxima interacció amb més agents de la ciutat possible, i esmenta algunes de les accions que ja funcionen —repeteix que tot és millorable—: l'espai de cooperació públicoprivat i de participació inclòs a l'Acord per una Barcelona inclusiva, on es fa un esforç per augmentar el capital social (el voluntariat i les empreses i entitats ja participen en aquest espai municipal); les línies de subvencions de la Fundació Catalana del Voluntariat; les illes de les cures que s'estan començant a engegar, on la interacció

entre les empreses, les entitats i l'Administració són clau, i el «Radars», on es produeix una interacció molt important amb la xarxa comunitària i on també hi ha empreses i entitats.

Conclou que ja existeixen moltes xarxes però com més es millorin i com més millori la comunicació amb les persones grans, millor.

La Sra. PARERA agraeix el suport de tots els grups i comenta que BxCanvi sempre té la porta dels despatxos oberta per negociar i transaccionar amb el Govern, però aquest hi truca poc.

Dit això, expressa l'opinió que aquesta és una bona proposició en què tots poden treballar conjuntament en la mateixa línia, i esmenta una de les experiències molt positives que s'estan duent a terme: els conductors solidaris i voluntaris de TMB i de Tusgsal en el seu temps lliure utilitzen els autobusos que facilita l'empresa per portar a excursions grups de persones que estan ingressades a l'Institut Guttmann. Entén que aquest servei es podria oferir a persones grans perquè fessin visites culturals, entre d'altres. Afegeix que als centres de dia o les residències de gent gran es poden fer activitats com concerts de música, clubs de lectura i espectacles de màgia, que fan els voluntaris i en les quals poden participar escoles que treballen amb discapacitats, que els poden fer interactuar amb gent gran en aquests centres.

Conclou que hi ha moltes sinergies possibles per fer un acompanyament a les persones grans, fer-los fer activitats i que se sentin més acompanyades.

Votació favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel Canvi.

APROVADA AMB TEXT TRANSACCIONAT amb el redactat següent:

(M1923/470) La Comissió insta al Govern municipal a reforçar sinèrgies col·laboratives amb totes aquelles entitats i empreses que estiguin disposades a contribuir al desenvolupament personal i la dignitat de la gent gran. En aquest sentit, **la Comissió demana a l'Ajuntament que coordini i elabori material específicament adreçat a entitats sobre diversos programes que s'estan oferint des de l'Ajuntament.**

b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional

c) Precs

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

11. – (M1923/448) Coincidint amb el 75è aniversari de l'alliberament dels camps d'extermini i de la derrota del nazisme, que el Govern municipal defineix i posi en marxa enguany un programa que permeti la col·locació, de manera progressiva, de llambordes stolpersteine a la ciutat, en memòria dels barcelonins i les barcelonines que van ser víctimes del nazisme, en col·laboració amb el Memorial Democràtic de Catalunya i amb la participació de les Taules de la Memòria Històrica dels districtes i les entitats memorialistes. L'estada de Gunter Demnig a Catalunya, el proper mes

d'abril, seria el moment idoni per a iniciar aquest programa, amb la instal·lació de 7 o 8 stolpersteine dedicades a diferents persones de la nostra ciutat representatives dels col·lectius que van patir la repressió del nazisme, com, per exemple, els republicans i republicanes, la comunitat jueva, el poble gitano o el col·lectiu LGTBI.

RETIRAT

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

12. – (M1923/437) Que el govern compleixi els acords per tal garantir que les escoles Gaia, 9 graons i EBM Leonor Serrano del Districte de l'Eixample i El Sagrer i l'Estel de Sant Andreu poden incorporar-se després de les vacances de Setmana Santa amb les intervencions necessàries realitzades per tal d'eliminar qualsevol risc per proximitat d'amiant

La Sra. MUNTÉ posa de manifest que a Barcelona hi ha construccions amb amiant, un material molt resistent, també a la temperatura, que s'ha fet servir tradicionalment en la construcció per aïllar tant tèrmicament com acústicament, i és perillós quan es degrada (el pas del temps és un factor clau en la degradació). Per això hi ha una recomanació tècnica en relació amb l'amiant.

Aclareix que el seu grup no pretén generar alarmisme, sinó, simplement, que s'actui per corregir determinades situacions, i recorda que a la darrera sessió de la Comissió es va aprovar una proposició d'ERC per intervenir en equipaments públics. Observa, però, que pot passar que un equipament públic no tingui amiant però tingui al costat o a prop una edificació que sí que en tingui, sigui de titularitat pública o privada, i hi ha casos en què l'amiant afecta l'activitat diària d'una escola, com en el cas de les escoles 9 Graons, Gaia i Leonor Serrano a l'Eixample, o de les escoles Estel i El Sagrer a Sant Andreu.

Assenyala que, en el cas de les escoles Gaia i Leonor Serrano, el Govern es va comprometre a protegir i estabilitzar de manera provisional les plaques de fibrociment de la teulada amb l'aplicació d'una resina específica, però algunes famílies consideren que hi ha alguna altra solució possible, de manera que els terminis es veuen alterats perquè es pugui discutir i arribar a una solució tan consensuada com sigui possible (inicialment es preveia actuar pel pont de la Puríssima o per les vacances de Nadal aprofitant l'aturada de les classes, però ara l'actuació es pot endarrerir).

En aquest context, el seu grup presenta aquest prec, que enuncia, i que ha estat transaccionat amb el Govern (s'ha canviat «compleixi els acords per tal de garantir» per «garanteixi» i «després de les vacances de Setmana Santa» per «després de les vacances d'estiu»).

La Sra. TARIFA indica que el Govern accepta el prec i agraeix el to de la intervenció. En aquest sentit, diu que quan es parla de salut pública i d'infants cal fer-ho amb el màxim rigor possible, i subratlla que, com ha dit la Sra. Munté, l'amiant només és un problema quan es degrada o quan és molt antic.

Tot seguit, recorda que al maig-juny es presentarà el Pla de desamiantat de la ciutat en equipaments públics, pilotat des de l'Àrea d'Ecologia, i informa que a l'escola Estel,

on la coberta amb amiant és una coberta d'una edificació de TMB, ja s'està treballant conjuntament i s'està tancant el projecte de desamiantat, que es va compartint amb l'escola. En el cas del districte de l'Eixample, a totes les escoles que ha esmentat la portaveu de JxCat s'ha determinat crear una comissió en què participin l'Ajuntament, la Generalitat i la comunitat educativa per trobar la solució de màxim consens. Per acabar, comenta que cal un període gran per poder actuar quan els infants no hi són, de manera que el període estival els va molt bé, i a l'inici del curs següent el problema estarà resolt tal com s'està treballant des d'Ecologia Urbana.

La Sra. PÉREZ comenta que no es disposa del redactat final del prec, amb la transacció incorporada.

A requeriment de la Presidenta, la SECRETÀRIA diu que li ho poden fer arribar per escrit.

ACCEPTAT amb el redactat següent:

(M1923/437) Que el govern garanteixi que les escoles Gaia, 9 graons i EBM Leonor **Serrano del Districte de l'Eixample i El Sagrer i l'Estel de Sant Andreu poden incorporar-se després de les vacances d'estiu amb les intervencions necessàries realitzades per tal d'eliminar qualsevol risc per proximitat d'amiant.**

13. – (M1923/436) Que el govern municipal, de manera urgent, doti dels recursos necessaris per què el Gimnàs Social Sant Pau pugui desenvolupar la seva activitat en condicions òptimes, assumint els costos de les persones derivades dels serveis socials que són usuàries del gimnàs i d'altres instal·lacions de l'equipament esportiu com ara les dutxes, i que en la propera Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports, el govern presenti un informe detallat de quantes persones són derivades a altres entitats de caràcter social, a quines entitats i, si és el cas, quins recursos hi destina l'Ajuntament així com sota quin règim.

La Sra. VILA assenyala que el gimnàs social Sant Pau —saluda les persones del gimnàs presents a la sala—, un projecte social basat en l'esport que parteix de la idea que l'activitat esportiva està íntimament lligada amb el compromís social, avui pateix una situació econòmica crítica.

Qualifica de vergonyosa la proposta del Govern de l'Ajuntament de Barcelona, totalment inoperant en aquest cas, d'oferir 5.000 euros a les persones que gestionen el gimnàs, una entitat que atén 800 derivacions procedents de Serveis Socials, que té 100 socis en situació de vulnerabilitat, 50 nens que hi fan extraescolars, 150 criatures de la ciutat als casals d'estiu i cada any ofereix 18.000 dutxes a persones que no tenen accés ni tan sols a un bany digne a la ciutat.

Subratlla que, a més que la quantitat de 5.000 euros és una misèria —no servirien per cobrir cap de les necessitats que tenen—, tampoc no han tingut l'atenció política que es mereixen, perquè ni tan sols el regidor del Districte els ha rebut en una reunió.

Per tot plegat, el seu grup entén que el Govern municipal no ha tingut sensibilitat amb el gimnàs social Sant Pau, no l'ha escoltat per entendre'n les problemàtiques i no s'ha compromès amb xifres per donar cobertura al projecte. Davant d'aquesta

situació, el seu grup presenta aquest prec, que enuncia, i comenta que és probable que a la ciutat hi hagi altres entitats en la mateixa situació.

La Sra. FUERTES diu que els membres del Govern coneixen perfectament el gimnàs social Sant Pau —ella concretament, des de fa molt temps—; valoren la tasca que fa pel que fa a la generació de vincle i de comunitat, i hi han mantingut diverses converses des de l'Àrea de Drets Socials, a banda de les converses que s'han mantingut amb la Generalitat (amb Immigració i amb Afers Socials) per afavorir la signatura d'un conveni amb la Fundació la Caixa.

A continuació, explica que, pel que fa a la possibilitat de gestionar el que havia estat la col·laboració del gimnàs l'any 2019, s'ha intentat afavorir un conveni que finalment no s'ha pogut fer efectiu perquè el gimnàs no estava al corrent d'obligacions tributàries i perquè algunes de les derivacions ja les havia abonat l'entitat que les havia fet. Paral·lelament, però, es treballa perquè el gimnàs pugui rebre una subvenció extraordinària per donar suport a l'activitat ordinària i formalitzar i reconèixer, sempre que sigui possible, les derivacions que es facin al gimnàs.

Dit això, recorda que les col·laboracions de l'Ajuntament amb entitats es regulen mitjançant conveni, subvenció o contracte, i és des d'aquest marc normatiu que es pot parlar de derivacions com a tals.

En darrer lloc, subratlla que aquest mes s'ha iniciat de nou la tramitació d'un contracte menor que es podrà adjudicar definitivament en el moment en què l'entitat es trobi al corrent de la Seguretat Social i que es pugui definir conjuntament l'abast del projecte que han de presentar per poder rebre la subvenció extraordinària. Tanmateix, el Govern no té cap inconvenient a fer arribar una llista de les principals derivacions que fa, i des d'aquesta perspectiva podria acceptar la petició.

La Sra. VILA demana a la comissionada d'Acció Social que aclareixi si el prec s'accepta en la seva totalitat, i, per tant, si es facilitarà tota la informació que s'hi demana i el Govern donarà al gimnàs una resposta proactiva amb el compromís polític que fins ara no ha tingut, i el dotarà dels recursos necessaris perquè pugui continuar prestant els serveis socials que presta.

La Sra. FUERTES respon que el que entén que demana el prec, tal com està redactat, és un informe sobre les persones que es deriven a altres entitats de caràcter social, i això és el que s'accepta. D'altra banda, subratlla que el compromís polític amb el gimnàs és ferm i, per això, tal com ha explicat, s'està intentant formalitzar una relació, dins del marc normatiu, per col·laborar amb el gimnàs de manera ordenada.

ACCEPTAT

Del Grup Municipal Ciutadans:

14. – (M1923/458) Instem al Govern Municipal a la realització d'una campanya de sensibilització per evitar els problemes de salut en els menors degut a l'ús continuat del mòbil.

La Sra. BARCELÓ posa de manifest que el Col·legi d'Òptics de Catalunya ha alertat de l'impacte negatiu que pot tenir en la salut dels menors l'ús continuat del mòbil i ha afirmat que aproximadament el 30% dels nens menors de vuit anys utilitza el mòbil cada dia, cosa que fa que la seva graduació en miopia hagi augmentat 1,75 diòptries els últims cinc anys. D'altra banda, els estudis diuen que les pantalles digitals s'utilitzen una o dues hores diàries, quan l'Organització Mundial de la Salut en recomana la meitat.

Comenta que, si bé les noves tecnologies són molt útils i s'han d'utilitzar, cal evitar-ne els usos que no siguin positius i que provoquin problemes físics o psicològics. Per això, el seu grup, que aposta per la prevenció i no per l'alarmisme, presenta aquest prec, que enuncia. D'altra banda, indica que un article que es va publicar al web de l'Ajuntament sobre el 5G es va haver de retirar automàticament, i insisteix que l'Ajuntament ha de prevenir i no generar alarmisme sense fonament científic.

La Sra. TARAFÀ diu que tant la Regidoria de Salut com l'Agència de Salut Pública coneixen aquestes dades —l'Agència n'ha facilitat algunes arran de l'informe de salut que fa cada any— i posa de manifest que aquest tema s'ha recollit al Pla de drogues i addicions, així com en la mesura d'addicions al joc i a les pantalles (que inclouen les del mòbils).

A continuació, indica que el 80% dels pares i les mares són coneixedors de l'impacte del mòbil en els seus infants. Per això, la campanya que s'està treballant amb l'Agència de Salut Pública, emmarcada en les polítiques que s'estan treballant dins la mesura de l'addicció al joc i les pantalles, no només s'haurà d'orientar als infants, sinó també als pares i les mares.

En darrer lloc, confirma que el prec s'accepta, de manera que es posarà l'accent en el que s'hi demana en el marc de les campanyes que ja hi havia previstes dins la mesura de l'addicció al joc i les pantalles. Ja s'hi ha començat a treballar, i es treballarà des d'una mirada amb professionals i amb les persones que han participat en la mesura d'addicció al joc, les pantalles i els mòbils, amb un equip plural pilotat per l'Agència de Salut Pública.

La Sra. BARCELÓ agraeix l'acceptació del prec i es mostra d'acord amb l'afirmació que és molt important que els programes de prevenció no només s'adrecin als menors, sinó també a les seves famílies i al seu entorn, ja que això és el que pot generar que la prevenció sigui un èxit.

D'altra banda, comenta que el seu grup sempre ha apostat per una prevenció a curt, mitjà i llarg termini, que treballi tota una sèrie de factors protectors, com ara l'autoestima, les habilitats socials i l'adaptació a la diversitat, que fan que les persones siguin molt menys vulnerables a desenvolupar conductes de risc com pot ser l'addicció a les noves tecnologies.

ACCEPTAT

Del Grup Municipal Partit Popular:

15. – (M1923/451) Que el Govern Municipal agilitzi el procés de valoració i

elaboració dels PIA, per tal de reduir la llista d'espera de les persones pendents d'atendre.

El Sr. RAMÍREZ posa de manifest que, segons les darreres dades disponibles, de desembre de 2018, 8.188 persones estaven pendents de la valoració del programa individual d'atenció (PIA). Afegeix que la lentitud dels tràmits administratius fa que moltes persones morin abans de rebre l'ajut: segons una resposta al seu grup parlamentari, el 25 de juny de 2019 de les 28.563 persones que havien mort abans de tenir la resolució del PIA a Barcelona 11.200 defuncions s'havien produït en el procés de valoració de la dependència i 17.269 en el procés d'elaboració del PIA.

Observa que, tot i la millora pressupostària vinculada a la dependència, encara s'ha de millorar molt la gestió de tots els instruments perquè els processos siguin més ràpids i s'agilitzi el procés d'elaboració dels PIA, que de vegades es veu entorpida per la manca de personal. Per això, el seu grup demana que s'agilitzi aquest procés amb mesures concretes com ara l'ampliació del nombre de professionals dedicats a la tramitació de la Llei de dependència o l'agilització del pla de xoc que permeti la creació dels centres pendents (el Govern municipal s'havia compromès a crear-ne quatre, però només se n'ha creat un, a Gràcia, amb 15 treballadors socials i 17 administratius).

Per acabar, recorda que el seu grup sempre ha reclamat la finestreta única per guanyar rapidesa en la tramitació dels expedients per part de l'Ajuntament.

La Sra. TARAFÀ indica que el Govern accepta el prec tal com està redactat —el Sr. Ramírez en la seva intervenció ha fet tres precis— i posa de manifest que ja es treballa en el que demana. Recorda, però, que la valoració de dependència no la fa l'Administració local, sinó la Generalitat, i que històricament hi ha hagut un coll d'ampolla: el 2015 es va obrir part d'aquest coll d'ampolla i va entrar moltíssima més gent als programes PIA pel grau 1, i aquest gran augment de persones a les quals s'havia d'atorgar el PIA va donar lloc a la llista d'espera. Davant d'això, es va fer un pla de xoc i un pla de reforç el 2016 i el 2018 per anar absorbint aquesta llista, i les dades diuen que es va absorbir i hi ha certa estabilitat; s'hi continuarà treballant i els propers mesos i anys es podrà acabar d'absorbir tot el procés.

El Sr. RAMÍREZ agraeix l'acceptació del prec i diu que no era la seva intenció presentar tres precis, però sí concretar algunes mesures que podrien ajudar a agilitzar el procés de valoració i elaboració dels PIA.

D'altra banda, subratlla que, atès que la valoració depèn d'una altra administració, és molt important la col·laboració interadministrativa.

Per acabar, demana que es facilitin les dades actualitzades, respecte de les quals la Sra. Tarafà ha dit que hi havia certa estabilitat, per entendre quina és la situació actual del problema.

La Sra. TARAFÀ confirma que es facilitaran les dades tan bon punt es tinguin per escrit i aclareix que ha parlat d'estabilitat en el sentit que s'ha aconseguit absorbir una part important del 2015 i ara, com que la llista no creix, s'espera que vagi decreixent.

ACCEPTAT

16. – (M1923/452) Instar al Govern Municipal a adoptar les mesures necessàries per tal que l'Ajuntament de Barcelona s'adhereixi a la Xarxa Europea de Municipis Family Friendly.

El Sr. RAMÍREZ enuncia el prec, en línia amb les peticions de l'Associació de Famílies Nombroses de Catalunya i altres col·lectius, per tal que l'Ajuntament, compromès amb els drets de tots els infants i de la ciutadania, demostrï el seu compromís amb les famílies nombroses de la ciutat, perjudicades per la convocatòria de subvencions. Posa de manifest que Barcelona, ciutat compromesa amb la infància, el 2016 va ser reconeguda per UNICEF com a Ciutat Amiga de la Infància, i assenyalava que diverses pàgines web de turisme d'altres ciutats contenen llistes de ciutats *family friendly*, com ara Amsterdam, París, Londres, Edimburg, Roma, Dublín, Munich, Viena o Florència, que ofereixen descomptes per a famílies nombroses, així com propostes atractives per a elles (espais per atendre els nens a les sales d'espera dels aeroports, hospitals i estacions de tren, parcs amb zones reservades per a nens, programació infantil en teatres i cinemes, etc.).

La Sra. PÉREZ exposa que Barcelona forma part, entre d'altres, de la xarxa europea en matèria d'infants, la xarxa Eurocites —en el mandat anterior Barcelona en va exercir la presidència del pilar social— i la Xarxa de Ciutats Amigues de la Infància, xarxes consolidades on els equips tècnics de la ciutat fan intercanvis d'experiències, on s'aprofundeix en les polítiques socials i on la infància està sovint al centre.

D'altra banda, esmenta algunes de les polítiques innovadores de Barcelona per posar fi a la pobresa infantil, com ara el fons 0-16, l'estratègia d'inclusió i de reducció de les desigualtats socials i el Pla d'infància, i comenta que probablement les prioritats polítiques de Barcelona a l'Estat estan encara més centrades en famílies vulnerables i això ha fet que els equips tècnics escollissin una xarxa o una altra.

A continuació, indica que Barcelona participa en moltes xarxes, però entén que és bo que quan entra en un espai, ho faci amb totes les capacitats. Per això, després de parlar amb l'equip d'Infància de l'Ajuntament, amb la regidoria de la Sra. Marga Marí-Klose, s'ha considerat que potser aquest no és el moment d'entrar en la xarxa de municipis familiars, que no és una prioritat política.

Tanmateix, l'Ajuntament es proposa fer un seguiment d'una xarxa que encara està en fase de creació i consolidació, que depèn d'una confederació d'entitats europees de famílies nombroses, mantenir el contacte amb l'Associació de Famílies Nombroses de Catalunya i amb altres ajuntaments propers per anar obtenint informació i en el seu moment poder fer un seguiment de si es decideix presentar la candidatura com a ciutat membre.

Conclou que el Govern prefereix continuar destinant els recursos a les xarxes on ja té presència i no prioritzar l'entrada a d'altres com la que planteja el prec.

El Sr. RAMÍREZ lamenta que el prec no s'accepti i manifesta el desig que en un futur Barcelona sí que vulgui formar part de la Xarxa Europea de Municipis Family Friendly.

D'altra banda, observa que si s'afavorís el turisme familiar i s'oferissin avantatges a les famílies, Barcelona seria més atractiva com a destinació turística per a aquests col·lectius.

En darrer lloc, subratlla que any rere any les famílies nombroses i les associacions d'aquestes famílies es veuen perjudicades perquè no hi ha cap convocatòria de subvenció específica per a famílies ni per a famílies nombroses, i no se les té del tot en compte a l'hora d'aplicar bonificacions i avantatges respecte al transport o a l'aparcament en superfície.

La Sra. PÉREZ es compromet a traslladar la proposta a l'Àrea de Turisme i Promoció Econòmica perquè la valori, ja que hi podria trobar utilitat.

NO ACCEPTAT

d) Preguntes

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

17. – (M1923/449) Quina valoració fa el Govern municipal del Projecte Prometeus i quines mesures prendran per donar-li continuïtat i garantir-ne la qualitat assolides fins al moment?

La Sra. BARÓ formula la pregunta i posa èmfasi en la importància que el projecte Prometeus continuï generant referents comunitaris en l'àmbit de barri i beneficiant els estudiants.

Tot seguit, indica que el projecte va començar el 2016 amb un doble objectiu: promoure la igualtat d'oportunitats en el marc de la diversitat d'orígens, centrat en el barri del Raval, i generar referents de barri i de comunitat que estimulessin els nois i les noies en emmirallar-se en aquests referents que els permetessin veure tot el recorregut (personal, professional i acadèmic) que ells també podien fer.

A continuació, expressa la preocupació del seu grup davant la possibilitat que el projecte corri el risc de convertir-se en un contracte entre un usuari d'un barri i l'Ajuntament en lloc de seguir fomentant el *win-win*, i subratlla que la gran aportació del Prometeus, a parer del seu grup, és que trenca prejudicis i sostres de vidre, genera referents i permet que nois i noies s'identifiquin amb referents positius de la seva comunitat. Entenen que garantir això o no garantir-ho té conseqüències directes en el foment de l'equitat, de la igualtat d'oportunitats, que és el pilar de la política d'interculturalitat que defensa ERC.

La Sra. TRUÑO agraeix la pregunta sobre un projecte que empeny trajectòries educatives amb mirada d'equitat i d'èxit i esmenta, a mode de reconeixement, les dues entitats que van crear el projecte el 2016: l'Associació Educativa Integral del Raval i el diari *El Raval*, dues entitats socials que van empenyer un projecte al qual posteriorment el Districte i Pla de barris han anat donant suport i el qual han anat reforçant per acompanyar-lo en el seu creixement. Per tot plegat, és un molt bon exemple d'innovació social i de projecte comunitari públic.

Destaca com a elements especialment positius del projecte la singularitat de l'enfocament, el fet de treballar en les expectatives educatives d'adolescents i joves dels entorns més desfavorits per aconseguir que pensin que anar a la universitat també és una opció per ells/elles (hi ha un bon equilibri entre nois i noies); la multiplicitat d'actors implicats (entitats socials impulsores de barri, entitats socials de ciutat que ho estan treballant en altres barris on s'ha ampliat el programa, els instituts d'ESO i de batxillerat públics dels respectius barris, les universitats on els joves han anat a seguir els seus estudis, els diversos districtes implicats, el Pla de barri, l'IMEB i el Consorci d'Educació), i la combinació de diversos mètodes (sessions de motivació a ESO i a batxillerat, acompanyament abans i durant la universitat amb mentories específiques, espais de relació entre els joves, classes de reforç i ajuts econòmics per a taxes universitàries i transport).

Per acabar, anuncia que s'està treballant el concurs perquè, més enllà dels 80 joves que hi ha actualment a Prometeus, cada any n'hi entrin 30.

La Sra. BARÓ agraeix la descripció exhaustiva que ha fet la Sra. Truñó del projecte Prometeus, però observa que també demanava quines mesures es prendran per assegurar el doble objectiu del projecte (facilitar trajectòries d'èxit i que el retorn es pugui plasmar i viure directament als barris i a les comunitats d'origen dels estudiants que esdevenen referents), i diu que la resposta, lluny de tranquil·litzar-la, l'ha trobat una mica esquiva.

La Sra. PÉREZ diu a la Sra. Truñó, que vol tornar a intervenir, que se li ha acabat el temps, i les convida a continuar la conversa en un altre moment.

ES DONA PER TRACTADA

Del Grup Municipal Ciutadans:

18. – (M1923/457) Quants menors hi ha a la ciutat de Barcelona que viuen en assentaments irregulars i que s'està fent per part de l'Ajuntament de Barcelona?

La Sra. BARCELÓ formula la pregunta i manifesta el desig que la resposta no es quedi en la part quantitativa, ja que darrere els números hi ha persones (en aquest cas, menors).

La Sra. FUERTES informa que, a desembre de 2019, hi havia 188 menors que viuen amb famílies en assentaments irregulars; la majoria pertanyien a famílies que viuen de manera itinerant i tenen una subsistència basada en la ferralla i altres materials, si bé cada cop s'estan vinculant més al territori, i són atesos pel Servei d'Inserció Social a Famílies (SISFAM), un servei capdavanter —no en coneixen un altre amb les mateixes característiques en un altre municipi— que enguany s'ha incrementat.

Observa que la itinerància d'aquestes famílies té a veure amb dinàmiques globals de sensellarisme en la regularització de les quals l'Ajuntament té poca incidència, però es fa seguiment de l'escolarització d'aquests nens i aquestes nenes i de la seva situació sanitària.

Per acabar, remarca que l'Ajuntament sempre atén tota la població en situació de vulnerabilitat i els vulnerables entre els vulnerables (aquest, malauradament, n'és un cas).

La Sra. BARCELÓ agraeix la resposta, però subratlla que caldria fer molt més del que es fa, i demana a la Sra. Fuertes que pensi en com dormiran aquesta nit aquests 188 menors amb les seves famílies.

Lamenta que es continuï volent justificar que hi hagi menors que visquin en assentaments irregulars dient que és una manera de viure, però agraeix que s'hagi dit que cada vegada hi ha més arrelament a la ciutat, i demana a la comissionada d'Acció Social que vagi a parlar amb les famílies que hi ha als assentaments irregulars per comprovar que viuen en condicions que no són adequades ni per a les persones adultes ni per als menors.

Remarca que cal garantir els drets dels infants, el dret a la vida, a la supervivència i al desenvolupament, tal com diu UNICEF i el seu grup comparteix, i que aquestes famílies han de tenir una sortida. En aquest sentit, posa de manifest que en alguns casos els Serveis Socials no n'ofereixen cap i en d'altres ofereixen un habitatge però no per a tota la família, sinó que en deixen fora un dels membres, de manera que continuen vivint en assentaments irregulars perquè no es volen separar.

Per acabar, diu que entén que un govern que presumeix d'inversió social hauria d'afrontar aquest tema, aportar-hi més recursos i donar solucions a les famílies, i demana més concreció en la propera intervenció de la comissionada, la primera resposta de la qual ha estat difusa i amb moltes excuses.

La Sra. FUERTES contesta que en la seva resposta ha donat dades quantitatives i qualitatives per explicar la intervenció que es fa, i no creu que en cap cas hagi justificat res, perquè, òbviament, el Govern comparteix que aquesta situació és indesitjada (recorda que a la seva primera intervenció ha fet servir la paraula «malauradament»).

D'altra banda, assegura que les persones que treballen a l'Àrea d'Acció Social saben perfectament de què estan parlant perquè coneixen molt bé aquestes dinàmiques, que les preocupen i de les quals s'ocupen, i són conscients que poden fer més coses, per això el Govern és molt actiu pel que fa a innovació, a propostes i a avaluació, i aquest és un dels casos a què dediquen més recursos.

ES DONA PER TRACTADA

Del Grup Municipal Barcelona pel Canvi:

19.– (M1923/468) Quina és la situació actual de la societat mixta Habitatge Metròpolis Barcelona, quines seran les properes actuacions en relació a aquest projecte i si es preveu revisar o modificar els criteris per a la participació del sector privat en la política municipal i metropolitana d'habitatge.

La Sra. PARERA formula les preguntes i exposa que a mitjan 2018 es va aprovar l'adquisició del 50% de les accions de la societat Habitatge Metròpolis Barcelona, que era propietat de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, amb la voluntat de crear una

societat mixta entre l'Ajuntament, l'AMB i un soci privat; el concurs que es va fer a inicis de 2019 va quedar desert, i s'ha ampliat el termini per presentar ofertes quatre mesos més, però només s'ha rebut una oferta i no acaba d'ajustar-se al plec de condicions.

La Sra. MARTÍN posa de manifest que Habitatge Metròpolis Barcelona és una iniciativa prevista en el Pla pel dret a l'habitatge que va impulsar l'Ajuntament juntament amb l'AMB, que té com a objectiu ampliar el parc públic d'habitatge assequible mitjançant un operador de col·laboració públicoprivada en què l'Ajuntament i l'AMB aporten els sòls, que no es venen mai, i el soci privat ha d'aportar la inversió per promoure i/o comprar i gestionar en principi 4.500 habitatges en vuit anys.

Observa que això que sembla tan raonable i tan necessari, i que funciona en països de l'entorn, aquí és absolutament inèdit, i no es disposa de mecanismes financers, administratius ni fiscals que facilitin aquest tipus d'operador. Assenyala, a més, que tradicionalment la relació entre administracions públiques i promotors privats consistia en la venda de sòl per part de les administracions públiques i la compra per part dels promotors privats, que promovien habitatge lliure principalment de venda o, en tot cas, protegit que es desqualificava poc després, cosa que ha conduït a la situació actual.

Dit això, explica que després que la licitació es tanqués al juliol només amb una proposta que no acabava de complir els requisits, la llei preveu passar a una altra fase, que és el procediment negociat (alguns punts dels plecs es poden modificar, amb certa flexibilitat) amb publicitat (obert a totes les empreses privades, tant si s'han presentat a la primera fase com si no). Comenta que aquesta fase, en la qual s'està ara, hauria de servir per adaptar la licitació als requeriments del mercat, i informa que s'estan acabant d'elaborar els documents necessaris, que hauran de tornar a passar pel Plenari.

Per acabar, diu que no és un tema senzill perquè és una innovació en polítiques d'habitatge que no s'havia fet mai, i no hi ha un sector privat que estigui acostumat a treballar amb aquestes lògiques, però el Govern considera que val la pena innovar i continuarà intentant que això arribi a bon port, que entén que és el que interessa a tothom.

La Sra. PARERA expressa l'opinió que un dels motius pels quals el concurs ha quedat desert és la manca de confiança del sector privat en l'Administració pública, i que, si bé és positiu fer un negociat amb publicitat i que passi pel Ple, caldria haver detectat els punts febles —no sap si s'ha fet— que han fet que la proposta quedés deserta i tenir-los en compte.

D'altra banda, pregunta si el termini de deu anys per construir 4.500 habitatges assequibles distribuïts entre Barcelona i l'àrea metropolitana s'amplia o queda escurçat amb els dos anys que ja han transcorregut.

La Sra. MARTÍN confirma que s'han detectat els punts febles, però observa que hi ha moltes coses que no es poden arreglar simplement canviant uns plecs. Insisteix que part de la dificultat prové del fet que el model és completament nou i no hi ha estructures administratives, legislatives en general, que facilitin això: en aquest país,

crear un operador com aquest és molt complicat, mentre que crear una socimi és rapidísim.

ES DONA PER TRACTADA

20.– (M1923/467) Quines són les actuacions previstes per l'Ajuntament durant aquest mandat als espais i àrees de joc infantil per millorar-ne l'accessibilitat dels infants i adolescents amb discapacitat i fer-les més inclusives.

La Sra. PARERA explicita que les àrees de lleure i de jocs són un espai de convivència fantàstic per als nens, i recorda que al febrer de 2019 l'Ajuntament va presentar el Pla de joc a l'espai públic amb l'horitzó 2030, amb què es pretenia «passar d'una ciutat amb àrees de joc a una ciutat jugable» i un dels objectius del qual era l'accessibilitat de les àrees de joc: el 2018 només un 25% de les àrees de joc eren accessibles, amb elements certificats com a inclusius, i l'objectiu del 2030 era tenir-ne el 100% renovades i perfectament accessibles. En aquest context, el seu grup voldria saber quines actuacions hi ha previstes per a aquest mandat, si es tindran en compte les recomanacions per a unes àrees de joc accessibles i inclusives elaborades per la Xarxa d'Accessibilitat i Vida Independent de l'Acord ciutadà per una Barcelona inclusiva, i quin és el balanç de les intervencions que s'han dut a terme fins ara, quan fa gairebé un any que es va presentar el Pla i és evident que hi ha un gran dèficit en aquest punt.

La Sra. MARÍ-KLOSE agraeix la pregunta i diu que comparteix el diagnòstic que hi ha un dèficit pel que fa a les àrees de joc accessibles.

Tot seguit, subratlla que l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat ha fet un esforç enorme en l'anàlisi, no només pel que fa a la detecció d'aquestes mancances, sinó també pel que fa a aspectes relacionats amb l'accessibilitat com ara a quants minuts de casa té un infant un d'aquests espais de joc accessible, i s'ha detectat que molts no estan ubicats a les zones de més demanda.

Comenta que aquest diagnòstic és molt útil per incorporar-lo al Pla de joc —així s'ha fet— i que la principal conclusió de l'anàlisi és que la millor estratègia inicialment era fer accessibles les àrees de joc estàndards. Per això, en el mandat anterior es van destinar 2,2 milions a l'arranjament de 39 àrees de joc per fer-les accessibles i per al proper mandat es preveu arranjar 40 àrees de joc més en funció del pressupost i del PIM.

D'altra banda, confirma que es tindran en compte les recomanacions per a unes àrees de joc accessibles i inclusives, que, de fet, van servir com a eina inicial de treball del Pla de joc amb l'horitzó del 100% el 2030.

La Sra. PARERA assenyala que l'últim any s'han inaugurat noves àrees de joc que no són accessibles per a nens amb discapacitat, i els pares amb nens amb dificultats de mobilitat tenen problemes per portar-los al parc a jugar. Subratlla que per a aquests nens és important poder anar al parc a jugar i, alhora, per als nens que no tenen cap discapacitat és important poder compartir joc amb nens que sí que en tenen.

D'altra banda, celebra que s'arrangin les àrees existents, però entén que qualsevol àrea de joc nova que es fes hauria d'incorporar també aquests criteris. Per això,

demana al Govern que tingui en compte les recomanacions a l'hora de fer noves àrees de joc.

La Sra. MARÍ-KLOSE comenta que aquest trimestre es presentarà la guia tècnica de recomanacions per a unes àrees de joc accessibles i inclusives adreçada als professionals i a les empreses constructores per tal que a l'hora de dissenyar aquests parcs accessibles ja es tinguin en compte els criteris adients, i s'han fet reunions amb aquests professionals, als quals també s'ha facilitat formació, per poder desenvolupar aquesta acció al llarg d'aquest mandat.

ES DONA PER TRACTADA

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

21. – (M1923/475) Que el govern municipal informi sobre l'estat d'execució de la proposició aprovada dins de la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports del dia 17 de setembre de 2019, amb el següent contingut: (M1923/33) Que el Govern municipal presenti, a la propera Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports, un informe on es detalli la totalitat d'habitatges buits de titularitat municipal existents a la ciutat de Barcelona i quina previsió tenen sobre quan estaran disponibles pels veïns i veïnes que necessiten d'un habitatge protegit.

La Sra. MUNTÉ enuncia la proposició de la qual el seu grup demana seguiment i subratlla que l'informe que s'hi demanava s'hauria d'haver presentat a l'octubre i encara no s'ha presentat, quan és una informació urgent per a tothom.

Dit això, explica que la motivació per presentar la proposició era doble: d'una banda, l'enorme exigència d'habitatge assequible a la ciutat, que fa que sigui inadmissible que hi hagi pisos de titularitat pública buits —de finques que van ser adquirides fa tres, quatre o cinc anys—, i, d'altra banda, demostrar la gravetat de demanar responsabilitat a tothom —tot i que s'ha de demanar— sense ser autoexigent. En aquest sentit, observa que el cens podria mostrar que a la ciutat hi ha el doble de pisos buits de titularitat de l'Ajuntament i de l'Estat que de la Sareb.

Per acabar, manifesta el desig que l'informe es presenti a la propera sessió i aprofita per reclamar que es convoqui la comissió de seguiment de la mesura del 30%.

La Sra. MARTÍN reconeix que l'informe que demanava la proposició, a la qual el Govern va donar suport, no s'ha presentat a temps. Explica, però, que es va començar a fer l'informe però es va decidir que no només fes referència als pisos estrictament de titularitat municipal, sinó també a tots els pisos en què l'Ajuntament té una intervenció en la gestió, i assegura que l'informe es presentarà a la propera sessió.

Dit això, assenyala que la majoria dels habitatges buits o vacants estan en un procés de rotació normal, i que en el temps que triguen a reassignar-se a una nova família, hi ha un seguit de tasques de manteniment, i de vegades aquests processos que normalment duren de mitjana quatre mesos s'allarguen quan hi ha algun problema a l'hora de recuperar la possessió de l'habitatge, ja sigui perquè hi ha defuncions o

llogaters i llogateres que marxen i no es recuperen les claus. D'altra banda, comenta que també hi ha casos d'edificis que s'han comprat i que necessiten tasques de rehabilitació molt intenses, que impliquen processos lents, igual que és lenta la producció d'habitatge públic. Entén que és una situació desesperant per a tothom, com ho és per a ella.

Per acabar, demana disculpes en nom del Govern i repeteix que l'informe es presentarà a la propera sessió.

La Sra. MUNTÉ agraeix la intervenció de la regidora i diu que el seu grup és conscient que hi ha processos que s'allarguen i de les diferents casuístiques, però insisteix que és molt important disposar de la informació.

ES DONA PER TRACTAT

VI) Mocions

VII) Declaracions Institucionals

1. - La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda: PRIMER. Emprendre accions de sensibilització, informació i formació que arribin a familiars, institucions, professionals, persones grans i la resta de la societat. SEGON. Difondre els recursos jurídics de prevenció com a mesura de protecció d'aquelles persones amb capacitat de decidir, així com de les mesures de protecció per a aquelles persones que no poden decidir per elles mateixes. Alhora que reivindicar una justícia ràpida i eficaç per a les persones grans maltractades. TERCER. Involucrar els mitjans de comunicació municipals en el bon tracte a les persones grans i en la divulgació del maltractament a la gent gran. QUART. Impulsar mecanismes eficaços i coordinats per a l'assistència, l'assessorament, la denúncia anònima i la protecció. Entre ells, estudiar la viabilitat de crear un telèfon específic, gratuït i confidencial per a persones grans maltractades. CINQUÈ. Treballar de forma conjunta i coordinada amb les entitats de la ciutat que fan accions per a prevenir i aturar el maltractament a les persones grans. SISÈ. Commemorar el Dia Mundial de la Presa de Consciència sobre el Maltractament a les Persones Grans, el 15 de juny. SETÈ. Traslladar aquests acords al Consell Municipal de Benestar Social, al Consell Municipal de Gent Gran i al Grup de Treball Envel·liment de l'Ajuntament de Barcelona.

La Sra. BENEDÍ dona les gràcies a tots els grups municipals per haver signat la declaració i agraeix també la presència dels representants del grup promotor del moviment per aturar el maltractament a les persones grans, que agrupa 73 entitats i organitzacions diverses.

Tot seguit, llegeix la declaració.

Votació favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel Canvi.

APROVADA

La Sra. PÉREZ dona les gràcies a tothom i dona per finalitzada la sessió a les 13.37 h.